

ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΠ Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α

ΤΗΣ 3^{ης} ΕΙΔΙΚΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΟΥ
ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ 24^{ης} ΙΟΥΝΙΟΥ 2010

-----0-----

Μ Ε Λ Η : Γεώργιος - Σταύρος Κούρτης, Πρόεδρος, Ευστάθιος Ροντογιάννης, Ιωάννης Καραβοκύρης, Χρήστος Ντάκουρης, Νικόλαος Αγγελάρας, Φλωρεντία Καλδή, Γεώργιος Κωνσταντάς, Θεοχάρης Δημακόπουλος και Διονύσιος Λασκαράτος, Αντιπρόεδροι, Ηλίας Αλεξανδρόπουλος, Ευφροσύνη Κραμποβίτη, Ευάγγελος Νταής, Χρυσούλα Καραμαδούκη, Μαρία Βλαχάκη, Σωτηρία Ντούνη, Άννα Λιγωμένου, Γεώργιος Βοΐλης, Γεωργία Μαραγκού, Βασιλική Ανδρεοπούλου, Μαρία Αθανασοπούλου, Ασημίνα Σαντοριναίου, Ελένη Λυκεσά, Ευαγγελία - Ελισσάβετ Κουλουμπίνη, Σταμάτιος Πουλής, Δημήτριος Πέππας, Δέσποινα Καββαδία - Κωνσταντάρα, Γεωργία Τζομάκα, Αργυρώ Λεβέντη, Στυλιανός Λεντιδάκης, Αντώνιος Κατσαρόλης και Χριστίνα Ρασσιά, Σύμβουλοι.

Οι Σύμβουλοι Μιχαήλ Ζυμής, Ανδρονίκη Θεοδοκάτου, Γαρυφαλλιά Καλαμπαλίκη, Νικόλαος Μηλιώνης, Κωνσταντίνος Κωστόπουλος, Κωνσταντίνα Ζώη και Αγγελική Μυλωνά απουσίασαν δικαιολογημένα, ενώ η Σύμβουλος Θεολογία Γναρδέλλη αποχώρησε από τη διάσκεψη, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 1968/1991.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ : Ιωάννα Αντωνογιαννάκη, Επίτροπος, Προϊσταμένη της Γραμματείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Με την αρχή της Συνεδρίασης οι Σύμβουλοι Ηλίας Αλεξανδρόπουλος, Σωτηρία Ντούνη, Άννα Λιγωμένου και Γεωργία Μαραγκού, που ορίστηκαν από τον Πρόεδρο εισηγητές, φέρουν προς συζήτηση το σχέδιο νόμου «ΝΕΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ», που στάλθηκε στο Ελεγκτικό Συνέδριο, για να γνωμοδοτήσει επ' αυτού η Ολομέλεια, σύμφωνα με το άρθρο 73 παρ. 2 του Συντάγματος. Το σχέδιο αυτό έχει ως εξής :

«Σχέδιο Νόμου

**ΝΕΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.
ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ**

Αθήνα, Ιούνιος 2010

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ
ΒΑΣΙΚΕΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΛΟΓΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ**

Άρθρο 1

Εννοιολογικοί προσδιορισμοί

1. Βασική σύνταξη: Το ποσό της σύνταξης που δεν αναλογεί σε ασφαλιστικές εισφορές και χορηγείται μετά την 1.1.2015, υπό τις προϋποθέσεις που ορίζει ο νόμος αυτός.

2. Αναλογική σύνταξη: Το ποσό της σύνταξης που αναλογεί στο ύψος των ασφαλιστικών εισφορών για τα έτη ασφάλισης, από 1.1.2011 και εφεξής, κάθε ασφαλισμένου που θεμελιώνει δικαίωμα σύνταξης μετά την 1.1.2015 σε φορείς κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο. Το αναλογικό ποσό σύνταξης βαρύνει τους προϋπολογισμούς των ασφαλιστικών οργανισμών κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο για τους ασφαλισμένους του Δημοσίου.

3. Τα θέματα του νόμου αυτού που αναφέρονται στους τακτικούς υπαλλήλους και λειτουργούς του Δημοσίου, τους στρατιωτικούς, τους υπαλλήλους της Βουλής και τους τακτικούς υπαλλήλους των ν.π.δ.δ., οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης α' και β' βαθμίδας θα ρυθμιστούν με ειδικό συνταξιοδοτικό νόμο των αρμόδιων Υπουργών.

Άρθρο 2 **Βασική σύνταξη**

1. Από 1.1.2015 και εφεξής καθιερώνεται βασική σύνταξη. Το ύψος της βασικής σύνταξης, για το έτος 2010, καθορίζεται στο ποσό των τριακοσίων εξήντα (360,00) ευρώ μηνιαίως, για 12 μήνες και αναπροσαρμόζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 11 του νόμου αυτού.

2. Την ανωτέρω βασική σύνταξη δικαιούνται:

Α. Οι ασφαλισμένοι των οργανισμών κύριας ασφάλισης, πλην ΟΓΑ, καθώς και οι τακτικοί υπάλληλοι και λειτουργοί του δημοσίου, οι στρατιωτικοί, οι υπάλληλοι της Βουλής και οι τακτικοί υπάλληλοι των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου (ν.π.δ.δ.), οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης α' και β' βαθμίδας, ανεξαρτήτως χρόνου υπαγωγής στην ασφάλιση, που θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από την 1.1.2015 και εφεξής. Η βασική σύνταξη καταβάλλεται από την ημερομηνία συνταξιοδότησης από τον οικείο ασφαλιστικό φορέα ή το Δημόσιο. Στους ασφαλισμένους των οποίων η σύνταξη, σύμφωνα με το άρθρο 4 του Κεφαλαίου αυτού, αποτελεί άθροισμα δύο τμημάτων, η βασική σύνταξη υπολογίζεται αναλογικά, με βάση τα έτη ασφάλισης από 1.1.2011 και εφεξής προς το συνολικό χρόνο ασφάλισης.

Το ποσό της βασικής σύνταξης μειώνεται για τους συνταξιούχους λόγω γήρατος κατά 1/35 για κάθε χρόνο που υπολείπεται των τριανταπέντε (35) ετών διαμονής στην Ελλάδα, μεταξύ του 15^{ου} και του 65^{ου} έτους της ηλικίας. Το ποσό της βασικής σύνταξης μειώνεται στις περιπτώσεις θεμελίωσης συνταξιοδοτικού δικαιώματος σε μειωμένη σύνταξη λόγω γήρατος, σε μειωμένη σύνταξη λόγω αναπηρίας καθώς και στην περίπτωση χορήγησης σύνταξης λόγω θανάτου. Η μείωση της βασικής σύνταξης προκειμένου για τους ασφαλισμένους που λαμβάνουν μειωμένη σύνταξη γήρατος, ανέρχεται σε 1/200 για κάθε μήνα που υπολείπεται για τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας πλήρους συνταξιοδότησης. Για τους συνταξιούχους που λαμβάνουν μειωμένη σύνταξη λόγω αναπηρίας με ποσοστό 67% έως και 79,99% χορηγείται το 75% της βασικής σύνταξης, και με ποσοστό από 50% έως και 66,99% χορηγείται το 50% αυτής. Οι μειώσεις αυτές δεν έχουν εφαρμογή σε όσους συνταξιοδοτούνται με τις διατάξεις του ν. 612/1977 (Α' 164) καθώς και για τα πρόσωπα του τετάρτου εδαφίου της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 των άρθρων 1 και 26 του π.δ. 169/2007 (Α' 210). Στις περιπτώσεις χορήγησης σύνταξης λόγω θανάτου, το ποσό της βασικής σύνταξης προσδιορίζεται για τον επιζώντα σύζυγο και κάθε συνδικαιούχο με βάση το δικαιούμενο, σύμφωνα με τη νομοθεσία κάθε φορέα ή σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις, ποσοστό σύνταξης λόγω θανάτου, όπως διαμορφώνεται. Προκειμένου για τέκνα, η καταβολή του εν λόγω ποσοστού της βασικής σύνταξης λήγει με τη συμπλήρωση των ορίων ηλικίας που ορίζονται από τη νομοθεσία. Το καταβαλλόμενο σε αυτά ποσοστό, μετά τη διακοπή χορήγησής του, προστίθεται στο ποσοστό που χορηγείται στον δικαιούχο επιζώντα σύζυγο και έως το ποσοστό της δικαιούμενης σύνταξης. Εάν ο συνταξιούχος λόγω θανάτου λαμβάνει σύνταξη και από ίδιο δικαίωμα ή περισσότερες της μιας συντάξεις λόγω θανάτου, δικαιούται βασική σύνταξη για την εξ ιδίου δικαιώματος σύνταξη και για την μεγαλύτερη από τις συντάξεις λόγω θανάτου.

Εάν ο συνταξιούχος λόγω θανάτου σύζυγος εργάζεται ή απασχολείται δικαιούται βασική σύνταξη στην ηλικία των 65 ετών. Σε περίπτωση επιμερισμού της εξ ιδίου δικαιώματος σύνταξης μεταξύ δικαιούχου και τέκνων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 13 του νόμου αυτού, το ποσό της βασικής σύνταξης κατανέμεται κατά τα ίδια ποσοστά. Προκειμένου για συνταξιούχους εξ ιδίου δικαιώματος με περισσότερες της μίας συντάξεις χορηγείται μία βασική σύνταξη. Στην περίπτωση συνταξιούχου ή δικαιούμενου μιας πλήρους σε ποσό και μιας μειωμένης κύριας σύνταξης, το ποσό της χορηγούμενης βασικής σύνταξης είναι πλήρες και καταβάλλεται από τον φορέα που χορηγεί την πλήρη σύνταξη. Αρμόδιος φορέας καταβολής της βασικής σύνταξης, σε αυτή την κατηγορία συνταξιούχων, είναι ο απονέμων την αναλογική σύνταξη φορέας κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο.

Β. Οι ανασφάλιστοι και όσοι έχουν πραγματοποιήσει λιγότερες από 4.500 ημέρες ή δεκαπέντε (15) έτη ασφάλισης σε ασφαλιστικούς οργανισμούς κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο, εφόσον πληρούν αθροιστικά τα παρακάτω κριτήρια:

α) Έχουν συμπληρώσει το 65^ο έτος της ηλικίας τους.

β) Το ατομικό και το οικογενειακό τους εισόδημα, από οποιαδήποτε πηγή, κατά το προηγούμενο οικονομικό έτος, δεν υπερβαίνουν το ποσό των πέντε χιλιάδων σαράντα (5.040) ευρώ και δέκα χιλιάδων ογδόντα (10.080) ευρώ αντίστοιχα. Τα ανωτέρω ποσά ανακαθορίζονται κατά το ποσοστό αναπροσαρμογής της βασικής σύνταξης.

γ) Διαμένουν στην Ελλάδα για τουλάχιστον δεκαπέντε (15) έτη, μεταξύ του 15^{ου} και του 65^{ου} έτους της ηλικίας τους.

Το ύψος της βασικής σύνταξης είναι πλήρες για όσους πληρούν αθροιστικά τα ανωτέρω κριτήρια και έχουν συμπληρώσει στη χώρα τουλάχιστον τριανταπέντε (35) πλήρη έτη διαμονής και μειώνεται κατά 1/35 για κάθε ένα (1) έτος που υπολείπεται των τριανταπέντε (35) ετών διαμονής. Η βασική σύνταξη σε αυτή την κατηγορία των δικαιούχων δεν μεταβιβάζεται σε δικαιοδόχα πρόσωπα. Αρμόδιος φορέας καταβολής της βασικής σύνταξης είναι ο ΟΓΑ σε περίπτωση μη δικαιούχων αναλογικού ποσού σύνταξης και οι φορείς κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο από τους οποίους καταβάλλεται το αναλογικό ποσό σύνταξης.

Άρθρο 3

Αναλογικό ποσό σύνταξης ασφαλισμένων από 1.1.2011 και εφεξής

1. Οι ασφαλισμένοι για πρώτη φορά, από 1.1.2011 και εφεξής, σε φορείς κύριας ασφάλισης, πλην ΟΓΑ, που θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μετά την 1.1.2015, δικαιούνται αναλογικού ποσού σύνταξης, με βάση το συνολικό χρόνο ασφάλισής τους, ο οποίος δεν μπορεί να είναι μικρότερος του ενός πλήρους έτους ασφάλισης ή τριακοσίων (300) ημερών και με τη συμπλήρωση των ορίων ηλικίας που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία κατά περίπτωση. Όριο ηλικίας συνταξιοδότησης, αν ο χρόνος ασφάλισης είναι μικρότερος των δεκαπέντε (15) ετών ή 4.500 ημερών ασφάλισης, καθορίζεται το 65^ο έτος. Η μηνιαία σύνταξη των ανωτέρω, υπολογίζεται για κάθε πλήρες έτος ασφάλισης, με βάση ποσοστά επί των προβλεπόμενων συντάξιμων αποδοχών ή ασφαλιστικών κατηγοριών, τα οποία καθορίζονται ως εξής:

ΗΜ/ΣΘΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ		ΕΤΗΣΙΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΝΑΠΛΗΡΩΣΗΣ ΓΙΑ ΟΛΟ ΤΟΝ ΑΣΦ. ΒΙΟ ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΚΑΣ ΗΜ/ΣΘΙΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΑΠΟ	ΕΩΣ	
1	4.500	0,80%
4.501	5.400	0,86%
5.401	6.300	0,92%
6.301	7.200	0,99%
7.201	8.100	1,06%
8.101	9.000	1,14%
9.001	9.900	1,22%
9.901	10.800	1,31%
10.801	11.700	1,40%
11.701	15.000	1,50%

2. Ως μηνιαίες συντάξιμες αποδοχές για τον υπολογισμό της αναλογικής σύνταξης γήρατος και αναπηρίας στους φορείς κύριας ασφάλισης που ασφαλίζουν μισθωτούς, λαμβάνεται υπόψη το πηλίκο της διαίρεσης του συνόλου των μηνιαίων αποδοχών που έλαβε ο ασφαλισμένος, καθ' όλη τη διάρκεια του εργασιακού του βίου, πλην των αποδοχών του μήνα κατά τον οποίο υποβάλλεται η αίτηση συνταξιοδότησης, επί των οποίων καταβλήθηκαν ασφαλιστικές εισφορές, χωρίς τον υπολογισμό δώρων εορτών και επιδόματος αδείας, δια του αριθμού των μηνών απασχόλησης που έχει πραγματοποιήσει ο ασφαλισμένος εντός της χρονικής αυτής περιόδου. Για τους φορείς κύριας ασφάλισης μισθωτών, στους οποίους ως βάση υπολογισμού των παροχών θεωρείται η ημέρα εργασίας, η κατά το προηγούμενο εδάφιο διαίρεση γίνεται με τον αριθμό ημερών εργασίας για το ίδιο χρονικό διάστημα και το πηλίκο πολλαπλασιάζεται επί εικοσιπέντε (25).

Για τον προσδιορισμό του συντάξιμου μισθού των αυτοαπασχολούμενων που υπάγονται στην ασφάλιση των Τομέων του κλάδου κύριας ασφάλισης του Ενιαίου Ταμείου Ασφάλισης Προσωπικού Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης (ΕΤΑΠ-ΜΜΕ) λαμβάνεται υπόψη ο μέσος όρος των ποσών των ασφαλιστικών κατηγοριών επί των οποίων καταβλήθηκαν εισφορές καθ' όλο το χρόνο ασφάλισής τους, ή ο μέσος όρος των συντάξιμων αποδοχών, όπως αυτές προσδιορίζονται από τις οικείες καταστατικές διατάξεις και διαμορφώνονται καθ' όλο τον εργασιακό τους βίο.

Για τον προσδιορισμό των παραπάνω συντάξιμων αποδοχών, οι αποδοχές του ασφαλισμένου ή ο συντάξιμος μισθός του προηγούμενου εδαφίου, για κάθε ημερολογιακό έτος, πλην των αποδοχών ή του μισθού του τελευταίου έτους ή τμήματος έτους κατά το οποίο υποβάλλεται η αίτηση συνταξιοδότησης, λαμβάνονται υπόψη αυξημένες κατά τη μεταβολή του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή και με συντελεστή ωρίμανσης που προσδιορίζεται κάθε έτος, με κοινή απόφαση των Υπουργών

Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, μετά από γνώμη της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας και της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής.

Για τον υπολογισμό της αναλογικής σύνταξης στους φορείς κύριας ασφάλισης αυτοαπασχολούμενων, λαμβάνονται υπόψη οι ασφαλιστικές κατηγορίες που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία, βάσει των οποίων καταβλήθηκαν εισφορές καθ' όλο το χρόνο ασφάλισης του ασφαλισμένου, όπως έχουν διαμορφωθεί την 31^η Δεκεμβρίου του προηγούμενου της υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησης έτους. Για τους μισθωτούς ασφαλισμένους στους ανωτέρω φορείς, εφαρμόζονται αναλόγως τα προβλεπόμενα από τις διατάξεις της παραγράφου αυτής.

3. Το άθροισμα των ποσών της βασικής και της αναλογικής σύνταξης λόγω γήρατος, για χρόνο ασφάλισης τουλάχιστον δεκαπέντε (15) ετών ή λόγω αναπηρίας με ποσοστό 80% και άνω ή λόγω εργατικού ατυχήματος, δεν μπορεί να υπολείπεται του ποσού που αντιστοιχεί σε δεκαπέντε (15) ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη, όπως καθορίζονται από την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας του 2015, αναπροσαρμοζόμενο εφεξής κατά το ποσοστό αύξησης των συντάξεων. Το κατώτατο αυτό όριο μειώνεται σε κάθε περίπτωση που ο συνταξιούχος λαμβάνει σύνταξη μειωμένη. Το συνολικό ποσό της σύνταξης λόγω θανάτου του επιζώντος συζύγου και των τέκνων δεν μπορεί να είναι κατώτερο του 80% των δύο προηγούμενων εδαφίων.

4. Για θέματα που δεν ρυθμίζονται από τις διατάξεις του άρθρου αυτού έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 1 έως 43 του ν. 2084/1992 (Α' 165), όπως ισχύουν.

Άρθρο 4

Αναλογικό ποσό σύνταξης ασφαλισμένων πριν από την 1.1.2011

1. Όσοι έχουν υπαχθεί για πρώτη φορά στην ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο έως και 31.12.2010 και θεμελιώνουν δικαίωμα σε σύνταξη γήρατος ή αναπηρίας μετά την 1.1.2015, δικαιούνται:

α) Τμήμα σύνταξης που αντιστοιχεί στο χρόνο ασφάλισής τους έως 31.12.2010, το οποίο υπολογίζεται με βάση τα ποσοστά και τις συντάξιμες αποδοχές ή ασφαλιστικές κατηγορίες ή τα οριζόμενα κατ' έτος ποσά συντάξεων, όπως ισχύουν κατά το χρόνο συνταξιοδότησης και όπως προβλέπονται για κάθε φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο από γενικές ή καταστατικές διατάξεις που εξακολουθούν να ισχύουν.

β) Τμήμα σύνταξης που αντιστοιχεί στο χρόνο ασφάλισής τους από 1.1.2011 έως την ημερομηνία συνταξιοδότησής τους.

Το ποσό για το αναλογικό τμήμα της σύνταξης για κάθε πλήρες έτος υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 3 του Κεφαλαίου αυτού, αφού πρώτα συνυπολογιστούν τα έτη ασφάλισης που έχει πραγματοποιήσει ο ασφαλισμένος έως 31.12.2010, οι δε συντάξιμες αποδοχές ή ο συντάξιμος μισθός ή οι ασφαλιστικές κατηγορίες για τον υπολογισμό του αναλογικού τμήματος της σύνταξης από 1.1.2011 και εφεξής είναι αυτές που προσδιορίζονται από το έτος αυτό και μετά. Το συνολικό ποσό σύνταξης που προκύπτει από την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής και της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του νόμου αυτού, δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό της σύνταξης που προβλέπεται από καταστατικές ή γενικές διατάξεις νόμων για τους έως 31.12.1992 και από 1.1.1993 ασφαλισμένους αντίστοιχα. Για τον υπολογισμό των προσαυξήσεων τέκνων ή και συζύγου, όπου προβλέπεται, εφαρμογή

έχουν οι διατάξεις που ισχύουν για κάθε κατηγορία ασφαλισμένων, ανάλογα με το χρόνο υπαγωγής τους στην ασφάλιση.

2. Ειδικά για όσους θεμελιώνουν δικαίωμα σε σύνταξη γήρατος ή αναπηρίας από φορείς κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο πριν την 1.1.2015, το τμήμα της μηνιαίας σύνταξης που αντιστοιχεί σε κάθε έτος ασφάλισης από 1.1.2013 και εφεξής δεν μπορεί να υπερβαίνει το 2% των μηνιαίων συντάξιμων αποδοχών ή του ποσού των ασφαλιστικών κατηγοριών, όπως αυτές προβλέπονται από τις ισχύουσες γενικές ή καταστατικές διατάξεις κάθε φορέα κύριας ασφάλισης, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 25 του νόμου αυτού και της παραγράφου 7 του άρθρου μόνου του ν.3847/2010 (Α' 67).

3. Για τον υπολογισμό του αναλογικού ποσού σύνταξης από 1.1.2011 και εφεξής, σε φορείς ή τομείς στους οποίους δεν προβλέπονται συντάξιμες αποδοχές ή συντάξιμος μισθός ή ασφαλιστικές κατηγορίες, οι ασφαλισμένοι κατατάσσονται στην πλησιέστερη ασφαλιστική κατηγορία των νέων ασφαλισμένων, με βάση τις εισφορές που κατέβαλαν στο φορέα ή τομέα από τον οποίο προέρχονται, όπως έχουν διαμορφωθεί την 31^η Δεκεμβρίου του προηγούμενου της υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησης έτους.

4. Οι δικαιούχοι και το ποσό σύνταξης λόγω θανάτου ορίζονται σύμφωνα με τις γενικές ή καταστατικές διατάξεις κάθε φορέα κύριας ασφάλισης, πλην ΟΓΑ, και τις διατάξεις του νόμου αυτού.

5. α) Από 1.1.2012, στην αρμοδιότητα του Ελεγκτικού Συνεδρίου υπάγονται οι συνταξιοδοτικές διαφορές ουσίας που αφορούν και τους συνταξιούχους του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

β) Εάν στην ασφαλιστική νομοθεσία, προβλέπεται η δυνατότητα ασκήσεως ενδικοφανούς μέσου, που συνεπάγεται έλεγχο της πράξεως κατά νόμο και ουσία ενώπιον της αυτής ή ιεραρχικώς προϊσταμένης αρχής ή ειδικώς κατεστημένου οργάνου, η ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου προσφυγή ασκείται μόνον κατά της πράξεως που εκδίδεται κατά του ενδικοφανούς αυτού μέσου.

γ) Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης και γνώμη της ολομελείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, εντός έτους από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, καθορίζεται η διαδικασία ασκήσεως ενδίκων βοηθημάτων και εκδικάσεως αυτών και ίδια όσον αφορά την εκδίκαση της έφεσης, της αναίρεσης και των λόγων αυτής.

δ) Εκκρεμείς υποθέσεις καθώς και όσες γεννώνται έως 31.12.2011 υπάγονται στην αρμοδιότητα των Διοικητικών Δικαστηρίων σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 7 του ν.702/1977 (Α' 268).

Άρθρο 5

Ρύθμιση θεμάτων διαδοχικής ασφάλισης

1. Οι παράγραφοι 1, 2, 3 και 4 του άρθρου 2 του ν.δ. 4202/1961 (Α' 175), όπως τροποποιήθηκαν με το άρθρο 9 του ν. 1405/1983 (Α' 180) και άρθρο 14 του ν. 1902/1990 (Α' 138), αντικαθίστανται ως ακολούθως:

«1. Τα πρόσωπα τα οποία ασφαλίστηκαν διαδοχικά σε περισσότερους από έναν ασφαλιστικούς οργανισμούς, δικαιούνται σύνταξη από τον τελευταίο οργανισμό, στον οποίο ήταν ασφαλισμένα κατά την τελευταία χρονική περίοδο της απασχόλησης τους, σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του οργανισμού αυτού, εφόσον πραγματοποίησαν στην ασφάλισή του:

α) Πέντε (5) ολόκληρα έτη ή 1.500 ημέρες ασφάλισης εκ των οποίων όμως είκοσι (20) μήνες ή 500 ημέρες κατά την τελευταία πενταετία πριν την διακοπή της απασχόλησής ή την υποβολή αίτησης για την κρίση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος σύνταξης λόγω γήρατος.

β) Σαράντα (40) μήνες ή 1.000 ημέρες εκ των οποίων όμως δώδεκα (12) μήνες ή 300 ημέρες αντίστοιχα κατά την τελευταία πενταετία πριν τη διακοπή της απασχόλησης ή την υποβολή της αίτησης για την κρίση του δικαιώματος σύνταξης λόγω αναπηρίας ή θανάτου.

Ως νομοθεσία του Οργανισμού για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής καθώς και των επόμενων παραγράφων 2 και 3, νοούνται οι διατάξεις που ορίζουν τον απαιτούμενο για τη συνταξιοδότηση χρόνο, την ηλικία, την αναπηρία και το θάνατο.

Ειδικές διατάξεις, που αφορούν στην ύπαρξη ενεργού ασφαλιστικού δεσμού, στην συμπλήρωση του ορίου ηλικίας σε δεδομένο χρόνο σε σχέση με το χρόνο διακοπής της απασχόλησης, στην παραγραφή κ.τ.λ., δεν λαμβάνονται υπόψη για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.

2. Αν ο ασφαλισμένος πραγματοποίησε στην ασφάλιση του τελευταίου οργανισμού τον αριθμό ημερών εργασίας ή των ετών ασφάλισης, που ορίζονται από τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, αλλά στην περίπτωση αυτή δεν έχει πραγματοποιήσει τον απαιτούμενο από τη νομοθεσία του τελευταίου οργανισμού χρόνο ασφάλισης για τη συνταξιοδότησή του λόγω γήρατος ή αναπηρίας ή των μελών της οικογένειάς του λόγω θανάτου ή δεν πραγματοποίησε στην ασφάλιση του τελευταίου οργανισμού, τον αριθμό ημερών εργασίας ή ετών ασφάλισης που ορίζονται από τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, δικαιούνται σύνταξη αυτός ή τα μέλη της οικογένειάς του από τον οργανισμό, στην ασφάλιση του οποίου πραγματοποίησε τις περισσότερες ημέρες εργασίας ή έτη ασφάλισης, στον οποίο δεν περιλαμβάνεται ο τελευταίος, εφόσον:

α) Ο ασφαλισμένος που αιτείται τη συνταξιοδότησή του λόγω γήρατος ή αναπηρίας, έχει συμπληρώσει το όριο ηλικίας ή είναι ανάπηρος με το ποσοστό αναπηρίας που προβλέπεται από τη νομοθεσία του τελευταίου οργανισμού.

β) Πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις για συνταξιοδότηση που προβλέπει η νομοθεσία του οργανισμού με τον περισσότερο χρόνο ασφάλισης.

3. Αν ο ασφαλισμένος δεν συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης που προβλέπει η νομοθεσία του οργανισμού, στην ασφάλιση του οποίου πραγματοποίησε τις περισσότερες ημέρες εργασίας ή έτη ασφάλισης, τότε το δικαίωμα του ασφαλισμένου κρίνεται από τους άλλους οργανισμούς, στους οποίους ασφαλίστηκε κατά φθίνουσα σειρά αριθμού ημερών εργασίας, εκτός από τον τελευταίο.

Αν ο ασφαλισμένος δεν συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης που προβλέπει η νομοθεσία όλων των οργανισμών, στους οποίους ασφαλίστηκε πριν από τον τελευταίο, τότε ο τελευταίος οργανισμός είναι αρμόδιος για την κρίση του δικαιώματος σύνταξης λόγω γήρατος εφόσον ο ασφαλισμένος πραγματοποίησε στην ασφάλισή του 1000 ημέρες εργασίας ή σαράντα (40) μήνες ασφάλισης, εκ των οποίων 300 ημέρες εργασίας ή δώδεκα (12) μήνες ασφάλισης αντιστοίχως την τελευταία πενταετία και για την κρίση του δικαιώματος σύνταξης λόγω αναπηρίας και θανάτου, εφόσον ο ασφαλισμένος έχει πραγματοποιήσει στην ασφάλισή του οποτεδήποτε 300 ημέρες εργασίας.

✓ 4. Ολόκληρος ο χρόνος της διαδοχικής ασφάλισης υπολογίζεται από τον αρμόδιο για την απονομή της σύνταξης οργανισμό ως χρόνος που διανύθηκε στην ασφάλισή του, τόσο για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, όσο και για τον καθορισμό της σύνταξης και δεν είναι δυνατή η προσμέτρηση μόνο μέρους του χρόνου που διανύθηκε στην ασφάλιση του κάθε οργανισμού».

2. Το εδάφιο β' της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του ν. 3232/2004 (Α' 48) αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Το ανωτέρω τμηματικό ποσό δύναται κατ' επιλογή του ασφαλισμένου να καταβληθεί ταυτόχρονα με αυτό του απονέμοντα, μειωμένο κατά 1/200 για κάθε μήνα που υπολείπεται έως τη συμπλήρωση των προβλεπόμενων από τις διατάξεις του άρθρου 69 του ν. 2084/1992 (Α' 165) ορίων ηλικίας».

3. Οι συντάξιμες αποδοχές των φορέων ασφάλισης μισθωτών που λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 2α, 5, 12β και 13 του άρθρου 1 του ν. 3232/2004 (Α' 48), προσανξάνονται για κάθε έτος ασφάλισης που πραγματοποιήθηκε από τη διακοπή της ασφάλισης σ' αυτούς, μέχρι το προηγούμενο έτος του χρόνου υποβολής της αίτησης, σύμφωνα με τους παρακάτω συντελεστές.

ΕΤΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΕΩΣ ΤΗ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗ	ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ	ΕΤΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΕΩΣ ΤΗ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗ	ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ	ΕΤΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΕΩΣ ΤΗ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗ	ΣΥΝΤΕΛΕΣ
1	1,020	16	1,373	31	1,848
2	1,040	17	1,400	32	1,885
3	1,061	18	1,428	33	1,922
4	1,082	19	1,457	34	1,961
5	1,104	20	1,486	35	2,000
6	1,126	21	1,516	36	2,040
7	1,149	22	1,546	37	2,081
8	1,172	23	1,577	38	2,122
9	1,195	24	1,608	39	2,165
10	1,219	25	1,641	40	2,208
11	1,243	26	1,673	41	2,252
12	1,268	27	1,707	42	2,297
13	1,294	28	1,741	43	2,343
14	1,319	29	1,776	44	2,390
15	1,346	30	1,811	45	2,438

Οι ανωτέρω συντελεστές μεταβάλλονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, μετά την εκπόνηση αναλογιστικής μελέτης.

Η ισχύς των ανωτέρω παραγράφων 1, 2 και 3 αρχίζει από 1.1.2011 για αιτήσεις που υποβάλλονται από την ημερομηνία αυτή και εφεξής.

4. Το ποσοστό επί των συντάξιμων αποδοχών για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης σύμφωνα με την παράγραφο 1β, του άρθρου 1, του ν. 3232/2004 (Α' 48), όταν ο ΟΑΕΕ είναι συμμετέχων φορέας και επιλεγούν για τη συνταξιοδότηση οι ασφαλιστικές του διατάξεις, καθορίζεται σε 2% για κάθε έτος ασφάλισης και μέχρι τριανταπέντε (35) έτη ασφάλισης. Η παρούσα διάταξη εφαρμόζεται αναδρομικά από 1.1.2007.

5. Στο άρθρο 7 του ν. 3518/2006 (Α' 272) προστίθεται τρίτη παράγραφος ως εξής:
«3. Σε περίπτωση που έχει διανυθεί διαδοχικά χρόνος ασφάλισης σε επικουρικό φορέα και στον καταργούμενο Ε.Α.Π.Π. ο χρόνος αυτός μπορεί να συνυπολογισθεί στο χρόνο της Ειδικής Προσαύξησης σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας για τη διαδοχική ασφάλιση, με την προϋπόθεση ότι δεν έχει χωρήσει ασφάλιση στον κλάδο επικουρικής ασφάλισης του Ε.Τ.Α.Α.-Τομείς Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων ή σε προγενέστερο επικουρικό φορέα στον οποίο μπορεί να συνυπολογισθεί ο χρόνος αυτός. Η διάταξη αυτή ισχύει από 1.1.2006.»

6. Στο άρθρο 8 του ν. 3518/2006 (Α' 272) προστίθεται παράγραφος ως εξής:
«Κατά την εφαρμογή των διατάξεων περί διαδοχικής ασφάλισης, όταν ο Τομέας Σύνταξης Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.) είναι συμμετέχων φορέας, οι συντάξιμες αποδοχές ορίζονται στο ποσό των χιλίων είκοσι (1.020) ευρώ από 1.1.2006. Το ποσό αυτό προσαυξάνεται κατά το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των συντάξεων του Ε.Τ.Α.Α.-Τομέας Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων.»

7. Για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού δεν ισχύουν οι διατάξεις της παραγράφου 7, του άρθρου μόνου, του ν.3847/2010 (Α' 67), που αφορούν τον υπολογισμό της σύνταξης.

8. α) Οι διατάξεις του ν.δ. 4202/1961 (Α' 175), όπως αυτές ισχύουν, εφαρμόζονται και επί προσώπων που κατέχουν τη βουλευτική ιδιότητα, την ιδιότητα του Περιφερειάρχη ή του Δημάρχου του ν. 3852/2010 (Α' 87).

β) Τα ανωτέρω πρόσωπα δύνανται κατά τη διάρκεια της θητείας τους να συνεχίσουν την ασφάλισή τους στους Κλάδους κύριας, επικουρικής σύνταξης και πρόνοιας, στους οποίους ήταν ασφαλισμένοι πριν την εκλογή τους ή να αναγνωρίσουν τους χρόνους που αντιστοιχούν στη θητεία τους, οποτεδήποτε, στους συγκεκριμένους Κλάδους. Στις περιπτώσεις αυτές οι αναλογούσες εισφορές ασφαλισμένου και εργοδότη όπως αυτές καθορίζονται από τη νομοθεσία του κάθε ασφαλιστικού φορέα βαρύνουν τα πρόσωπα αυτά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ
ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΗ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΑΝΑΠΗΡΙΚΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

Άρθρο 6
Κέντρο Πιστοποίησης Αναπηρίας

1. Από 1.1.2011 στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ δημιουργείται Κέντρο Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕ.Π.Α.), υπαγόμενο στη Διεύθυνση Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας της Διοίκησης ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, για την εξασφάλιση της ενιαίας υγειονομικής κρίσης όσον αφορά στον καθορισμό του βαθμού αναπηρίας των ασφαλισμένων όλων των ασφαλιστικών φορέων, συμπεριλαμβανομένου του δημοσίου καθώς και των ανασφάλιστων, για τους οποίους απαιτείται η πιστοποίηση της αναπηρίας.

2. Στο ΚΕ.Π.Α. υπάγεται το Ειδικό Σώμα Ιατρών Υγειονομικών Επιτροπών Αναπηρίας του άρθρου 6 του ν. 2556/1997 (Α' 270), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 152 του ν.3655/2008 (Α' 58). Στο Ειδικό Σώμα Ιατρών Υγειονομικών Επιτροπών εντάσσονται και ιατροί των λοιπών ΦΚΑ και του ΕΣΥ, μόνιμοι και Ι.Δ.Α.Χ., οιασδήποτε ειδικότητας, εξαιρουμένων παιδιάτρων, ακτινολόγων, μικροβιολόγων και οδοντιάτρων. Ο Πίνακας των συμμετεχόντων ιατρών του ΕΣΥ καταρτίζεται από τον Διοικητή της οικείας Δ.Υ.Π.Ε. Αντίστοιχοι Πίνακες των συμμετεχόντων ιατρών των ΦΚΑ αποστέλλονται από τους Διοικητές ή Προέδρους των φορέων στη Διεύθυνση Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας της Διοίκησης ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Οι ιατροί του Ειδικού Σώματος υποβάλλονται σε ειδική εκπαίδευση στο έργο των Υγειονομικών Επιτροπών σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.2556/1997 (Α' 270). Τα προγράμματα της ειδικής εκπαίδευσης εκπονούνται από τη Διεύθυνση Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και εγκρίνονται με απόφαση του Διοικητή του Ιδρύματος. Οι ιατροί, μετά την ειδική εκπαίδευση, αξιολογούνται από επταμελή επιτροπή, αποτελούμενη από:

α) Τον προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Σχεδιασμού και Ανάπτυξης Υπηρεσιών Υγείας ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ως Πρόεδρο, με αναπληρωτή του τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Διαχείρισης Ανθρωπίνων Πόρων.

β) Τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας, με αναπληρωτή του τον προϊστάμενο της Υποδιεύθυνσης Υγειονομικής Υπηρεσίας του Περιφερειακού Υποκαταστήματος Απονομής Συντάξεων ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Αθήνας.

γ) Έναν εκπρόσωπο του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου (Π.Ι.Σ), που υποδεικνύεται με τον αναπληρωτή του.

δ) Έναν εκπρόσωπο της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Ιατρών ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, που υποδεικνύεται με τον αναπληρωτή του από την Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Επιστημονικού Υγειονομικού Προσωπικού (ΠΟΣΕΥΠ-ΙΚΑ).

ε) Έναν εκπρόσωπο που υποδεικνύεται από την Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία (ΕΣΑΜεΑ), με τον αναπληρωτή του.

στ) Τον προϊστάμενο του γραφείου Νομικού Συμβούλου του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, με τον αναπληρωτή του από την ίδια Υπηρεσία.

ζ) Έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, ο οποίος προτείνεται από τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με τον αναπληρωτή του.

3. Από το σύνολο των επιλεγμένων ιατρών καθορίζονται με δημόσια κλήρωση, ανά εξάμηνο, οι ιατροί που απαιτούνται για τη λειτουργία των Υγειονομικών Επιτροπών, ο

αριθμός των οποίων ορίζεται με απόφαση του Διοικητή του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και σύμφωνα με τις ανάγκες των Υγειονομικών Επιτροπών σε ιατρούς συγκεκριμένων ειδικοτήτων για τη λειτουργία των παραπάνω επιτροπών.

Έργο των Υγειονομικών Επιτροπών είναι: α) Ο καθορισμός του ποσοστού αναπηρίας για σύνταξη αναπηρίας β) Ο χαρακτηρισμός ατόμων ως ΑΜΕΑ γ) Ο καθορισμός ποσοστού αναπηρίας για όλες τις κοινωνικές και οικονομικές παροχές ή διευκολύνσεις, για τις οποίες απαιτείται γνωμάτευση αναπηρίας και τις οποίες δικαιούνται από την πολιτεία τα άτομα με αναπηρία.

4. Οι Υγειονομικές Επιτροπές προσδιορίζουν τα ποσοστά αναπηρίας σύμφωνα με τα οριζόμενα στον Κανονισμό Εκτίμησης Βαθμού Αναπηρίας (Κ.Ε.Β.Α.), όπως ισχύει κάθε φορά. Γραμματείς των Υγειονομικών Επιτροπών ορίζονται υπάλληλοι του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, των λοιπών Φ.Κ.Α και του Δημοσίου. Για τη συγκρότηση των Υγειονομικών Επιτροπών Αναπηρίας των Επαρχιών, τη θέση του Προέδρου και των μελών καλύπτουν ιατροί του Ειδικού Σώματος, που μετακινούνται από Αθήνα, Θεσσαλονίκη και Πειραιά. Σε περίπτωση που δεν καθίσταται δυνατή η συμμετοχή ιατρών του Ειδικού Σώματος ως μελών των Υγειονομικών Επιτροπών των Επαρχιών, μέλη ορίζονται, ύστερα από δημόσια κλήρωση, ιατροί που υπηρετούν σε κάθε υγειονομική μονάδα ή υποκατάστημα, ιατροί του ΕΣΥ και των ΦΚΑ από όμορους νομούς, εξαιρουμένων των παιδιάτρων, ακτινολόγων, μικροβιολόγων και οδοντιάτρων. Η κλήρωση διεξάγεται την ίδια ημέρα της συνεδρίασης της Υγειονομικής Επιτροπής. Για τη διαδικασία συγκρότησης και κάθε άλλη λεπτομέρεια σχετικά με τη λειτουργία των Υγειονομικών Επιτροπών Αθήνας, Θεσσαλονίκης και Επαρχιών, ισχύουν τα οριζόμενα στο άρθρο 6 του ν. 2556/1997 (Α' 270) όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 152 του ν. 3655/2008 (Α' 58).

5. Η ειδική αποζημίωση που προβλέπεται από τις διατάξεις των παραγράφων 7,10 και 14 του άρθρ. 6 του ν. 2556/1997 (Α' 270), όπως τροποποιήθηκε με τις παραγράφους 11, 13, 14 του άρθρου 27 του ν.3232/2004 και με τις παραγράφους 11 περ. γ του άρθρου 37 και 4 του άρθρου 152 των ν.3518/2006 και ν.3655/2008 αντίστοιχα για τους ιατρούς και τους εισηγητές των Υγειονομικών Επιτροπών καθώς και για τους ιατρούς της Επιτροπής Δειγματοληπτικού Ελέγχου των Γνωματεύσεων, καταβάλλεται από τους Φορείς στους οποίους υπηρετούν, κατά παρέκκλιση των διατάξεων που ορίζονται στο α εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του ν.3833/2010 (Α' 40) και δεν υπερβαίνει τα προβλεπόμενα από το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 7 του ίδιου νόμου. Για τις παρεχόμενες από τις Υγειονομικές Επιτροπές υπηρεσίες κρίσης αναπηρίας αποδίδεται στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ από όλους τους ΦΚΑ και το δημόσιο το ποσό που ορίζεται στη Φ40021/26407/205/2006 (Β' 1829) Υπ. Απόφαση.

6. Καταρτίζεται μητρώο Ατόμων με Αναπηρία το οποίο τηρείται στη Δ/ση Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης καθορίζεται ο τρόπος και τα κριτήρια κατάρτισης του μητρώου.

7. Από 1.1.2011 καταργούνται όλες οι άλλες Επιτροπές πιστοποίησης αναπηρίας που λειτουργούν σήμερα στους ΦΚΑ, στις νομαρχίες και το δημόσιο, με εξαίρεση τις Ανώτατες Υγειονομικές Επιτροπές, Στρατού (Α.Σ.Υ.Ε.), Ναυτικού (Α.Ν.Υ.Ε.),

Αεροπορίας (Α.Α.Υ.Ε.), καθώς και την Ανώτατη Υγειονομική Επιτροπή της Ελληνικής Αστυνομίας.

Άρθρο 7

Ενιαίος Κανονισμός Προσδιορισμού Ποσοστού Αναπηρίας

Το ποσοστό αναπηρίας που συνεπάγεται κάθε πάθηση ή βλάβη ή σωματική ή ψυχική ή πνευματική εξασθένηση ή η συνδυασμένη εμφάνιση τέτοιων παθήσεων ή βλαβών ή εξασθενήσεων καθώς και οι υποτροπές αυτών, προκαθορίζεται για όλους τους Ασφαλιστικούς Φορείς και το Δημόσιο με εκατοστιαία αναλογία σε Ενιαίο Κανονισμό Προσδιορισμού Ποσοστού Αναπηρίας, που εκδίδεται εντός εξαμήνου από τη δημοσίευση του νόμου αυτού, μετά από γνώμη Ειδικής Επιστημονικής Επιτροπής που συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και στην οποία συμμετέχει υποχρεωτικά εκπρόσωπος που υποδεικνύεται από την Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία (ΕΣΑΜεΑ). Έως την έκδοση του νέου Ενιαίου Κανονισμού η αναπηρία προσδιορίζεται σύμφωνα με όσα σήμερα ισχύουν. Από της εφαρμογής του Ενιαίου Κανονισμού οι επιλαμβανόμενες των περιπτώσεων Υγειονομικές Επιτροπές υποχρεούνται στις γνωματεύσεις τους να μνημονεύουν ρητά το σχετικό εδάφιο ή τον συνδυασμό εδαφίων στα οποία ερείδεται ο προσδιορισμός του ποσοστού αναπηρίας.

Άρθρο 8

Μονιμοποίηση σύνταξης αναπηρίας των ασφαλισμένων από 1.1.1993

Το άρθρο 25 παρ. 3 του ν. 2084/1992 (Α' 165) τροποποιείται ως ακολούθως:
«Το δικαίωμα συνταξιοδότησης λόγω αναπηρίας, υφίσταται για όσο χρόνο ορίζεται από τις αρμόδιες Υγειονομικές Επιτροπές, παρατείνεται δε με τις ίδιες προϋποθέσεις ενώ δύναται να ελέγχεται αυτεπαγγέλτως οποτεδήποτε, με την υποβολή του συνταξιούχου σε ιατρική εξέταση από τις ανωτέρω επιτροπές. Οι συντάξεις λόγω αναπηρίας είναι οριστικές για τις περιπτώσεις των ασθενειών που προβλέπονται από ρητή διάταξη, μπορεί δε να είναι οριστικές, εφόσον οι υγειονομικές επιτροπές γνωματεύουν ότι η ανικανότητα είναι μόνιμη. Οι προσωρινές συντάξεις λόγω αναπηρίας καθίστανται οριστικές, μετά και τη τελική γνωμάτευση των αρμοδίων Υγειονομικών Επιτροπών εφόσον:

α) Ο συνταξιούχος έχει συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας του και χρόνο συνταξιοδότησης επτά (7) ετών συνεχώς, κατά τη διάρκεια των οποίων υποβλήθηκε σε τρεις τουλάχιστον εξετάσεις από τις οικείες υγειονομικές επιτροπές.

β) Ο συνταξιούχος έχει συμπληρώσει το 60ο έτος της ηλικίας του και χρόνο συνταξιοδότησης πέντε (5) ετών συνεχώς, κατά τη διάρκεια των οποίων υποβλήθηκε σε δύο τουλάχιστον εξετάσεις από τις οικείες υγειονομικές επιτροπές.»

Άρθρο 9

Προϋπάρχουσα αναπηρία

Ο ασφαλισμένος δικαιούται συντάξεως αναπηρίας έστω και αν η πάθηση ή βλάβη ή εξασθένηση σωματική ή πνευματική είναι προγενέστερη της υπαγωγής του στην ασφάλιση εφόσον καθίσταται ανίκανος για την εργασία του λόγω ουσιαδούς επιδείνωσης και πληροί τις προϋποθέσεις που ορίζουν οι διατάξεις που αφορούν τον φορέα στον οποίο ασφαλίζεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ
ΛΟΙΠΕΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Άρθρο 10

Όρια ηλικίας συνταξιοδότησης και αναγνωριζόμενοι χρόνοι

1. Τα δύο πρώτα εδάφια της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του ν. 825/1978 (Α' 189), όπως ισχύουν, αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Ο ασφαλισμένος του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ δικαιούται σύνταξης, αν κατά την υποβολή της αίτησης έχει πραγματοποιήσει 10.500 τουλάχιστον ημέρες εργασίας στην πραγματική ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και έχει συμπληρώσει το 58^ο έτος της ηλικίας του.

Ο ανωτέρω χρόνος ασφάλισης για τους ασφαλισμένους που συμπληρώνουν αυτόν από 1.1.2011 καθορίζεται κατά το πρώτο έτος εφαρμογής σε 11.100 ημέρες ασφάλισης, για κάθε δε επόμενο έτος αυξάνεται κατά 225 ημέρες και μέχρι τη συμπλήρωση 12.000 ημερών ασφάλισης.

Το όριο ηλικίας που προβλέπεται από το πρώτο εδάφιο, αυξάνεται σταδιακά από 1.1.2011 κατά ένα (1) έτος ετησίως και μέχρι τη συμπλήρωση του 60^{ου} έτους της ηλικίας.»

2. Το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του ν. 825/1978 (Α' 189), όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«Τα ανωτέρω όρια ηλικίας για πλήρη και μειωμένη σύνταξη αυξάνονται από 1.1.2011 κατά εννιά (9) μήνες κάθε έτος και μέχρι τη συμπλήρωση του 60^{ου} έτους, προκειμένου για λήψη πλήρους σύνταξης και του 58^{ου} προκειμένου για τη λήψη μειωμένης σύνταξης.

Στην περίπτωση αυτή οι ασφαλισμένοι δικαιούνται σύνταξη με το όριο ηλικίας που ισχύει κατά το έτος συμπλήρωσης των 10.500 ημερών ασφάλισής τους, από τις οποίες οι 7.500 στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα».

3. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 2 του ν. 3029/2002 (Α' 160), προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Ο ανωτέρω χρόνος ασφάλισης για τους ασφαλισμένους του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου αυτής, που συμπληρώνουν αυτόν κατά το έτος 2011 καθορίζεται σε τριάντα επτά (37) έτη ασφάλισης, για κάθε δε επόμενο έτος αυξάνεται σταδιακά κατά εννιά (9) μήνες μέχρι τη συμπλήρωση σαράντα (40) ετών ασφάλισης.

Το προβλεπόμενο από το δεύτερο εδάφιο όριο ηλικίας αυξάνεται από 1.1.2011 κατά ένα (1) έτος ετησίως και μέχρι τη συμπλήρωση του 60^{ου} έτους της ηλικίας.»

4. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του ν. 3232/2004 (Α' 48), προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Ο ανωτέρω χρόνος ασφάλισης για τους ασφαλισμένους που συμπληρώνουν αυτόν κατά το έτος 2011 καθορίζεται σε τριάντα επτά (37) έτη ασφάλισης, για κάθε δε επόμενο έτος αυξάνεται σταδιακά κατά εννιά (9) μήνες μέχρι τη συμπλήρωση σαράντα (40) ετών ασφάλισης.

Το προβλεπόμενο από το πρώτο εδάφιο όριο ηλικίας αυξάνεται από 1.1.2011 κατά ένα (1) έτος ετησίως και μέχρι τη συμπλήρωση του 60^{ου} έτους της ηλικίας.»

5. Στο τέλος της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 20 του π.δ. 258/2005 (Α' 316) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Ο χρόνος αυτός ανακαθορίζεται για το έτος 2011 σε τριάντα επτά (37) έτη ασφάλισης, για κάθε δε επόμενο έτος αυξάνεται σταδιακά κατά εννιά (9) μήνες μέχρι τη συμπλήρωση σαράντα (40) ετών ασφάλισης».

6. Όπου από τη νομοθεσία των τομέων κύριας σύνταξης του Ενιαίου Ταμείου Ασφάλισης Αυτοαπασχολούμενων (ΕΤΑΑ) προβλέπεται συνταξιοδότηση λόγω γήρατος σε ηλικία εξήντα (60) ετών με τριάντα πέντε (35) έτη ασφάλισης, ο χρόνος αυτός ανακαθορίζεται για το έτος 2011 σε τριάντα επτά (37) έτη ασφάλισης, για κάθε δε επόμενο έτος αυξάνεται σταδιακά κατά εννιά (9) μήνες μέχρι τη συμπλήρωση σαράντα (40) ετών ασφάλισης.

7. Όπου από τη νομοθεσία των τομέων κύριας σύνταξης του Ενιαίου Ταμείου Ασφάλισης Αυτοαπασχολούμενων (ΕΤΑΑ) προβλέπεται συνταξιοδότηση λόγω γήρατος σε ηλικία πενήντα οχτώ (58) ετών με τριάντα πέντε (35) έτη ασφάλισης, ο χρόνος αυτός ανακαθορίζεται για το έτος 2011 σε τριάντα επτά (37) έτη ασφάλισης, για κάθε δε επόμενο έτος αυξάνεται σταδιακά κατά εννιά (9) μήνες μέχρι τη συμπλήρωση σαράντα (40) ετών ασφάλισης, το δε ανωτέρω προβλεπόμενο όριο ηλικίας συνταξιοδότησης αυξάνεται σταδιακά από 1.1.2012 κατά ένα (1) έτος ετησίως και μέχρι τη συμπλήρωση του 60^{ου} έτους της ηλικίας.

8. Στις περιπτώσεις σταδιακής αύξησης του ορίου ηλικίας και του χρόνου ασφάλισης των παρ. 1, 3, 4, 5, 6 και 7 οι ασφαλισμένοι δικαιούνται σύνταξη με το όριο ηλικίας και τον χρόνο ασφάλισης που ισχύουν κατά το έτος συμπλήρωσης των 10.500 ημερών ή τριάντα πέντε (35) ετών ασφάλισης τους.

9. Γενικές ή καταστατικές διατάξεις φορέων κύριας ασφάλισης που προβλέπουν τη χορήγηση σύνταξης με τη συμπλήρωση 10.500 ημερών εργασίας ή τριάντα πέντε (35) ετών ασφάλισης και του 58^{ου} ή του 60^{ου} έτους της ηλικίας, έχουν εφαρμογή στους ασφαλισμένους που θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα μέχρι 31.12.2010.

10. Ασφαλισμένοι μετά την 1.1.1993 σε οποιονδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης, πλην ΟΓΑ, θεμελιώνουν δικαίωμα συνταξιοδότησης με τη συμπλήρωση 12.000 ημερών εργασίας ή σαράντα (40) ετών ασφάλισης και του 60^{ου} έτους της ηλικίας τους. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 2 και της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του ν.3029/2002 (Α' 160), της παραγράφου 1 του άρθρου 16 του ν.3232/2004 (Α' 48), και του άρθρου 41 του ν.3518/2006 (Α' 272), έχουν εφαρμογή στους ασφαλισμένους που συμπληρώνουν μέχρι 31.12.2010 τις 11.100 ημέρες εργασίας ή τα τριάντα επτά (37) έτη υποχρεωτικής ασφάλισης.

11. Η παράγραφος 1^α του άρθρου 28 του α.ν. 1846/1951 (Α' 179), όπως αντικαταστάθηκε από την παράγραφο 1 περίπτωση 1 του άρθρου 27 του ν. 1902/1990 (Α' 138), αντικαθίσταται ως εξής:

«1^α. Ο ασφαλισμένος στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ δικαιούται σύνταξη λόγω γήρατος εφόσον έχει πραγματοποιήσει τουλάχιστον 4.500 ημέρες εργασίας και συμπληρώσει το 65^ο έτος της ηλικίας.

Προκειμένου για γυναίκες το όριο ηλικίας των εξήντα (60) ετών αυξάνεται κατά ένα (1) ανά έτος από 1.1.2011 και κατά δύο έτη (2) από 1.1.2014 μέχρι τη συμπλήρωση του 65^{ου} έτους της ηλικίας. Η εκ μέρους των γυναικών άσκηση του δικαιώματος λήψης σύνταξης με τον ανωτέρω αριθμό ημερών ασφάλισης χωρεί οποτεδήποτε, εφόσον συμπληρώνουν το 60^ο έτος της ηλικίας τους μέχρι 31.12.2010

Στην ανωτέρω περίπτωση οι ασφαλισμένες δικαιούνται σύνταξη με το όριο ηλικίας που ισχύει κατά το έτος συμπλήρωσης του 60^{ου} έτους της ηλικίας τους ».

12. Η παράγραφος 1β του άρθρου 28 του α.ν. 1846/1951 (Α' 179) όπως τροποποιήθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 27 του ν. 1902/1990 (Α' 138) και συμπληρώθηκε με την παράγραφο 5 του άρθρου 143 του ν. 3655/2008 (Α' 58), εφαρμόζεται εφόσον ο ασφαλισμένος πληροί τις οριζόμενες σ' αυτή προϋποθέσεις του ορίου ηλικίας και του αριθμού ημερών ασφάλισης μέχρι 31.12.2010.

Ο χρόνος ασφάλισης που ορίζεται από τις ανωτέρω διατάξεις για τις ασφαλισμένες που τον συμπληρώνουν από 1.1.2011 καθορίζεται σε 10.400 ημέρες ασφάλισης, για κάθε δε επόμενο έτος αυξάνεται κατά 400 ημέρες και μέχρι τη συμπλήρωση 12.000 ημερών ασφάλισης. Το όριο ηλικίας καθορίζεται από 1.1.2011 στο 58^ο έτος, για κάθε δε επόμενο έτος αυξάνεται κατά έξι (6) μήνες και μέχρι τη συμπλήρωση του 60^{ου} έτους της ηλικίας τους.

Προκειμένου για ασφαλισμένους που έχουν πραγματοποιήσει 10.000 ημέρες ασφάλισης το όριο ηλικίας καθορίζεται από 1.1.2011 στο 63^ο έτος, για κάθε δε επόμενο έτος αυξάνεται κατά έξι (6) μήνες και μέχρι τη συμπλήρωση του 65^{ου} έτους της ηλικίας τους.

Στην ανωτέρω περίπτωση οι ασφαλισμένοι δικαιούνται σύνταξη με το όριο ηλικίας και τον χρόνο ασφάλισης που ισχύουν κατά το έτος συμπλήρωσης των 10.000 ημερών ασφάλισής τους.»

13. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 28 του α.ν. 1846/1951 (Α' 179) όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 27 παράγραφος 1 περίπτωση 3^α του ν. 1902/1990 (Α' 138) αντικαθίσταται ως εξής :

«3. α) Ο ασφαλισμένος που συμπληρώνει το 60^ο έτος της ηλικίας του και 4.500 ημέρες εργασίας, από τις οποίες εκατό τουλάχιστον σε καθένα από τα πέντε ημερολογιακά έτη τα αμέσως προηγούμενα του έτους, κατά το οποίο υποβάλει την αίτηση συνταξιοδότησης, δικαιούται σύνταξη γήρατος μειωμένη κατά το 1/200 της πλήρους μηνιαίας σύνταξης, για κάθε μήνα που υπολείπεται από το όριο ηλικίας που ορίζεται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1^α.

Προκειμένου για γυναίκες που πληρούν τις ανωτέρω χρονικές προϋποθέσεις, το όριο ηλικίας των πενήντα πέντε (55) ετών αυξάνεται κατά ένα έτος από 1.1.2011 και για κάθε επόμενο έτος μέχρι τη συμπλήρωση του 60^{ου} έτους της ηλικίας. Το δικαίωμα λήψης μειωμένης σύνταξης στο 55^ο έτος της ηλικίας χωρεί, εφόσον το όριο αυτό συμπληρώνεται μέχρι 31.12.2010. Το ποσοστό μείωσης στις ανωτέρω περιπτώσεις υπολογίζεται με βάση τους μήνες που υπολείπονται από την συμπλήρωση του προβλεπόμενου από το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1^α ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης.

Στην ανωτέρω περίπτωση οι ασφαλισμένες δικαιούνται σύνταξη στο όριο ηλικίας όπως διαμορφώνεται κατά το έτος συμπλήρωσης του 55^{ου} έτους της ηλικίας.»

14. Η περίπτωση 2 της παραγράφου 1 του άρθρου 27 του ν.1902/1990 (Α' 138), όπως ισχύει μετά την αντικατάσταση του πρώτου εδαφίου με την παράγραφο 9 του άρθρου 47 του ν.2084/1992 (Α' 165), την προσθήκη των δύο τελευταίων εδαφίων του με την παράγραφο 10 του ίδιου άρθρου του ίδιου νόμου και την προσθήκη δύο επιπλέον εδαφίων με τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 19 του ν. 2150/1993 (Α' 98), αντικαθίσταται ως εξής :

«2. Αν ο ασφαλισμένος λαμβάνει σύνταξη γήρατος ή αναπηρίας από άλλο ασφαλιστικό φορέα κύριας ασφάλισης, πλήν ΟΓΑ, ή το δημόσιο, εκτός των αναπήρων και θυμάτων πολέμου και μητέρων, που συνταξιοδοτήθηκαν με το άρθρο 63 παρ. 4 του ν.1892/1990 (Α' 101), δικαιούται από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ πλήρη σύνταξη γήρατος, εφόσον έχει πραγματοποιήσει τουλάχιστον 6.000 ημέρες ασφάλισης και έχει συμπληρώσει το όριο ηλικίας που απαιτείται από τη νομοθεσία για την απονομή πλήρους σύνταξης.

Αν ο ασφαλισμένος έχει πραγματοποιήσει 4.800 ημέρες ασφάλισης τουλάχιστον και έχει συμπληρώσει το 65^ο έτος της ηλικίας του, δικαιούται σύνταξη γήρατος μειωμένη κατά 50%. Προκειμένου για γυναίκες που έχουν πραγματοποιήσει τον ανωτέρω χρόνο ασφάλισης, το όριο ηλικίας των 60 ετών αυξάνεται κατά ένα έτος από 1.1.2011 και για κάθε επόμενο έτος μέχρι τη συμπλήρωση του 65^{ου} έτους της ηλικίας. Η εκ μέρους των γυναικών άσκηση του δικαιώματος συνταξιοδότησης με τον ανωτέρω αριθμό ημερών ασφάλισης χωρεί, εφόσον συμπληρώνουν το 60^ο έτος της ηλικίας τους μέχρι 31.12.2010.

Στην ανωτέρω περίπτωση, οι ασφαλισμένες δικαιούνται σύνταξη με το όριο ηλικίας που ισχύει κατά το έτος συμπλήρωσης του 60^{ου} έτους της ηλικίας.

Η κατά το προηγούμενο εδάφιο μείωση σύνταξης επέρχεται και στην περίπτωση όπου απονέμεται σύνταξη αναπηρίας από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 28 παρ. 5 (εδ. α-γ) του α.ν.1846/1951 (Α' 179), εκτός αν ο ασφαλισμένος έχει πραγματοποιήσει στην ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ 3.000 ημέρες εργασίας εκ των οποίων 600 την τελευταία πενταετία».

Οι ανωτέρω διατάξεις έχουν εφαρμογή και στους λοιπούς πλήν ΙΚΑ-ΕΤΑΜ φορείς κύριας ασφάλισης, πλην ΟΓΑ, προκειμένου για τις περιπτώσεις συνταξιοδότησης λόγω γήρατος και αναπηρίας. Ειδικά για την συνταξιοδότηση λόγω γήρατος απαιτείται η συμπλήρωση του 65^{ου} έτους της ηλικίας, με εξαίρεση την περίπτωση θεμελίωσης συνταξιοδοτικού δικαιώματος σε περισσότερους του ενός φορείς κύριας ασφάλισης, ταυτόχρονα ή μέσα σε διάστημα έξι (6) μηνών από την έναρξη της συνταξιοδότησης από τον πρώτο φορέα. Η ρύθμιση του προηγούμενου εδαφίου δεν έχει εφαρμογή στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, όταν είναι ο φορέας στον οποίο θεμελιώνεται δεύτερο συνταξιοδοτικό δικαίωμα.

15. Το όριο ηλικίας των 60 ετών που προβλέπεται από γενικές ή καταστατικές διατάξεις για τη συνταξιοδότηση ασφαλισμένων των φορέων κύριας ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, αυξάνεται κατά ένα χρόνο από 1.1.2011 και για κάθε επόμενο έτος και μέχρι τη συμπλήρωση του 65^{ου} έτους της ηλικίας, με την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων 1,2,3,4,6,7 και 10 του άρθρου αυτού.

Όπου από τις διατάξεις των φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης προβλέπεται χορήγηση μειωμένης σύνταξης στις γυναίκες ασφαλισμένες στο 55^ο έτος της ηλικίας, το όριο αυτό αυξάνεται κατά ένα χρόνο από 1.1.2011 και για κάθε επόμενο έτος και μέχρι τη συμπλήρωση του 60^{ου} έτους της ηλικίας.

Στις περιπτώσεις αυτές οι ασφαλισμένοι δικαιούνται σύνταξη με το όριο ηλικίας και τον χρόνο ασφάλισης που ισχύουν κατά το έτος συμπλήρωσης του 60^{ου} ή 55^{ου} έτους ηλικίας αντίστοιχα.

16. Το όριο ηλικίας που προβλέπεται από τις διατάξεις του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 28 του ν. 1846/1951 (Α' 179) όπως ισχύουν, για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος από τις γυναίκες που απασχολούνται σε βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα, αυξάνεται κατά ένα χρόνο, από 1.1.2011 και για κάθε επόμενο έτος και μέχρι την συμπλήρωση του 60^{ου} έτους της ηλικίας.

Στην περίπτωση αυτή οι ασφαλισμένες δικαιούνται σύνταξη με το όριο ηλικίας που ισχύει κατά το έτος συμπλήρωσης τουλάχιστον 4.500 ημερών ασφάλισής τους από τις οποίες οι 3.600 είναι σε βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα.

17. α) Το όριο ηλικίας που προβλέπεται από τις παρ. 2 και 3Α του άρθρου 144 του Ν.3655/2008 για την συνταξιοδότηση μητέρων με ανήλικα παιδιά, καθορίζεται από 1.1.2011 στο 52^ο έτος, από 1.1.2012 στο 55^ο έτος και από 1.1.2013 στο 65^ο έτος.

Εάν οι μητέρες συμπλήρωσαν το προβλεπόμενο από τις οικίες διατάξεις συντάξιμο χρόνο, δικαιούνται μειωμένη σύνταξη, με την συμπλήρωση του 50^{ου} έτους της ηλικίας από 1.1.2011, του 53^{ου} έτους από 1.1.2012 και του 60^{ου} έτους από 1.1.2013.

β) Το όριο ηλικίας που προβλέπεται για τη συνταξιοδότηση μητέρων στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μέχρι 31.12.1992 καθορίζεται από 1.1.2011 στο 57^ο έτος της ηλικίας, από 1.1.2012 στο 60^ο έτος και από 1.1.2013 στο 65^ο έτος.

Το όριο ηλικίας για λήψη μειωμένης σύνταξης καθορίζεται αντίστοιχα από 1.1.2011 στο 52^ο έτος, από 1.1.2012 στο 55^ο έτος και από 1.1.2013 στο 60^ο έτος.

γ) Το όριο ηλικίας που προβλέπεται από την παρ.3γ του άρθρου 144 του Ν.3655/2008, και από την παρ.8 του άρθρου 33 του ν.3232/2004, για την συνταξιοδότηση μητέρων ανηλίκων τέκνων ασφαλισμένων στον τομέα σύνταξης εφημεριδοπωλών και υπαλλήλων Πρακτορείων Θεσσαλονίκης και στον τομέα ασφάλισης Τεχνικών Τύπου Αθηνών, καθορίζεται από 1.1.2011 στο 57^ο έτος της ηλικίας, από 1.1.2012 στο 60^ο έτος και από 1.1.2013 στο 65^ο έτος.

Το όριο ηλικίας για λήψη μειωμένης σύνταξης καθορίζεται αντίστοιχα από 1.1.2011 στο 52^ο έτος, από 1.1.2012 στο 55^ο έτος και από 1.1.2013 στο 60^ο έτος.

δ) Το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης μητέρων ανηλίκων τέκνων ασφαλισμένων σε κλάδους κύριας σφάλισης- σύνταξης αυτοαπασχολουμένων καθορίζεται από 1.1.2011 στο 55^ο έτος της ηλικίας, από 1.1.2012 στο 58^ο έτος και από 1.1.2013 στο 65^ο έτος της ηλικίας.

Το όριο ηλικίας για τη λήψη μειωμένης σύνταξης καθορίζεται αντίστοιχα από 1.1.2011 στο 50^ο έτος της ηλικίας, από 1.1.2012 στο 53^ο έτος και από 1.1.2013 στο 60^ο έτος της ηλικίας.

ε) Το όριο ηλικίας που προβλέπεται από την παρ.6 του άρθρου 24 του Ν.2084/1992 για την συνταξιοδότηση μητέρων με ανήλικα τέκνα, καθορίζεται από 1.1.2013 στο 65^ο έτος της ηλικίας.

Το όριο ηλικίας για μειωμένη σύνταξη καθορίζεται από 1.1.2013 στο 60^ο έτος.

Στις ανωτέρω περιπτώσεις α, β, γ, δ, σταδιακής αύξησης του ορίου ηλικίας η ασφαλισμένη μητέρα ακολουθεί το όριο ηλικίας όπως διαμορφώνεται σύμφωνα με τα

παραπάνω και ισχύει κατά τη συμπλήρωση του απαιτούμενου συντάξιμου χρόνου, εφόσον συντρέχει και η ανηλικότητα του παιδιού.

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται και στους χήρους πατέρες ανηλίκων παιδιών.

Για τους χήρους πατέρες αναπήρων παιδιών έχουν εφαρμογή οι αντίστοιχες διατάξεις που ισχύουν για τις μητέρες αναπήρων και ανίκανων για κάθε βιοποριστική εργασία παιδιών.

18. Το άρθρο 40 του ν.2084/1992 (Α' 165) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ως χρόνος ασφάλισης στους φορείς κοινωνικής ασφάλισης και το Δημόσιο λογίζεται, πλην του χρόνου πραγματικής ή προαιρετικής ασφάλισης: α) ο χρόνος στρατιωτικής υπηρεσίας, β) ο χρόνος γονικής άδειας ανατροφής παιδιών, γ) ο χρόνος επιδότησης λόγω ασθένειας και μέχρι 300 ημέρες, ο χρόνος επιδότησης τακτικής ανεργίας και μέχρι 300 ημέρες δ) ο χρόνος εκπαιδευτικής άδειας άνευ αποδοχών και μέχρι δύο (2) έτη ε) ο χρόνος σπουδών για την απόκτηση ενός μόνο πτυχίου ανώτερης ή ανώτατης σχολής της ημεδαπής ή της αλλοδαπής, καθώς και ο χρόνος σπουδών, μετά τη συμπλήρωση του 17^{ου} έτους της ηλικίας, σε μέσες επαγγελματικές σχολές, ο οποίος είναι ίσος με τα κατά το χρόνο αποφοίτησης επίσημα ακέραια χρόνια σπουδών της οικείας σχολής. στ) ο χρόνος ανεργίας, μετά την υπαγωγή στην ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο. ζ) ο προβλεπόμενος από την Ε.Γ.Σ.Σ.Ε χρόνος απουσίας από την εργασία λόγω κήσης και λοχείας η) ο χρόνος απεργίας και θ) ο πλασματικός χρόνος του άρθρου 141 του ν.3655/2008 (Α' 58).

2. Η αναγνώριση και εξαγορά του χρόνου στρατιωτικής υπηρεσίας γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1358/1983 (Α' 60) όπως ισχύουν κάθε φορά.

Ο χρόνος γονικής άδειας ανατροφής παιδιών αναγνωρίζεται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 1483/1984 (Α' 153), για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος όσο και για προσαύξηση του ποσού της σύνταξης και εξαγοράζεται βάσει του ποσοστού εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη, που ισχύει για κάθε φορέα και του 25πλάσιου του ημερομίσθιου ανειδίκευτου εργάτη, που ισχύει κατά τη χρονολογία υποβολής της αίτησης αναγνώρισης.

Οι ημέρες επιδότησης λόγω ασθένειας, λόγω τακτικής ανεργίας και ο προβλεπόμενος από την Ε.Γ.Σ.Σ.Ε χρόνος απουσίας από την εργασία λόγω κήσης και λοχείας, συνυπολογίζονται για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

Ο χρόνος εκπαιδευτικής άδειας και ο χρόνος απεργίας αναγνωρίζονται, με αίτηση του ενδιαφερομένου, τόσο για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος όσο και για προσαύξηση του ποσού της σύνταξης και εξαγοράζεται βάσει του ποσοστού εισφοράς εργοδότη και ασφαλισμένου του οικείου φορέα και των αποδοχών του ασφαλισμένου κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης, το ποσό δε της εξαγοράς βαρύνει τον ασφαλισμένο. Η αίτηση υποβάλλεται στον ασφαλιστικό οργανισμό που υπαγόταν ο ασφαλισμένος κατά το χρόνο χορήγησης της εκπαιδευτικής άδειας ή της απεργίας και συνοδεύεται από βεβαίωση του εργοδότη που εκδόθηκε κατά τον ίδιο χρόνο, από την οποία να προκύπτει ο λόγος χορήγησης και η διάρκεια της άδειας ή της απεργίας.

Ο χρόνος φοίτησης σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές, ο χρόνος σπουδών σε ~~μεσές~~ επαγγελματικές σχολές καθώς και ο χρόνος ανεργίας αναγνωρίζονται, μετά από αίτηση του ασφαλισμένου, για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος και την προσαύξηση του ποσού της σύνταξης, με την καταβολή για κάθε μήνα ποσού εξαγοράς υπολογιζόμενου με ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) για τους φορείς κύριας ασφάλισης και έξι τοις εκατό (6%) για τους φορείς επικουρικής ασφάλισης επί του 25πλάσιου του ΗΑΕ που ισχύει κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης.

Οι ασφαλιστικές εισφορές για τις κατά τα παραπάνω αναγνωρίσεις καταβάλλονται είτε εφάπαξ, εντός τριμήνου από την κοινοποίηση της απόφασης οπότε παρέχεται έκπτωση 15 % είτε σε μηνιαίες δόσεις, ίσες με τους αναγνωριζόμενους μήνες. Η πρώτη δόση καταβάλλεται μέχρι το τέλος του επόμενου μήνα της κοινοποίησης της απόφασης. Καθυστερήση καταβολής δόσης συνεπάγεται επιβάρυνσή της με τα εκάστοτε προβλεπόμενα πρόσθετα τέλη.

Σε περίπτωση θεμελίωσης συνταξιοδοτικού δικαιώματος ή προσαύξησης του ποσού της σύνταξης πριν το χρόνο εξόφλησης της εισφοράς εξαγοράς, παρακρατείται κάθε μήνα από τη σύνταξη και μέχρι την εξόφληση ποσό ίσο με το $\frac{1}{4}$ του ποσού της σύνταξης.

Ο πλασματικός χρόνος ασφάλισης του άρθρου 141 του ν.3655/2008 (Α' 58), συνυπολογίζεται και για τη συμπλήρωση του χρόνου συνταξιοδότησης λόγω γήρατος, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 10 του άρθρου αυτού καθώς και των 4.500 ημερών ή δεκαπέντε (15) ετών ασφάλισης.

Οι χρόνοι των περιπτώσεων «γ» και «ζ» συνυπολογίζονται μόνο για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος λόγω γήρατος και όχι για τον προσδιορισμό του δικαιούμενου ποσού σύνταξης.

Ο χρόνος κατά τον οποίο ο ασφαλισμένος έλαβε σύνταξη αναπηρίας συνυπολογίζεται για τη συμπλήρωση των ελάχιστων προϋποθέσεων που απαιτούνται για τη συνταξιοδότηση λόγω γήρατος.

3. Οι αναγνωριζόμενοι χρόνοι συνυπολογίζονται για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος, εφόσον ο ασφαλισμένος έχει πραγματοποιήσει τουλάχιστον 3.600 ημέρες ή δώδεκα (12) έτη ασφάλισης.

Ο συνολικός χρόνος ο οποίος, με βάση τα ανωτέρω, συνυπολογίζεται ή αναγνωρίζεται για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος, δεν μπορεί να υπερβεί τα επτά (7) έτη.

Ειδικότερα, ο χρόνος αυτός καθορίζεται κατ'ανώτατο όριο :

α) σε τέσσερα (4) έτη για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα εντός του έτους 2011.

β) σε πέντε (5) έτη για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα εντός του έτους 2012.

γ) σε έξι (6) έτη για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα εντός του έτους 2013 και

δ) σε επτά (7) έτη για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από 1.1.2014 και εφεξής».

Η ισχύς της παραγράφου αυτής αρχίζει από 1.1.2011.

19. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 155 του ν. 3528/2007 «Κύρωση του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων ν.π.δ.δ.» (Α' 26) προστίθεται εδάφιο ως εξής :

«Ο υπάλληλος με αίτησή του, που υποβάλλεται έξι (6) μήνες πριν τη συμπλήρωση τριάντα πέντε (35) ετών πραγματικής και συντάξιμης δημόσιας υπηρεσίας, καθώς και του ορίου ηλικίας υποχρεωτικής αποχώρησης, μπορεί να ζητήσει να παραμείνει στην υπηρεσία έως πέντε (5) επιπλέον έτη και έως τη συμπλήρωση κατ' ανώτατο όριο του 65^{ου} έτους της ηλικίας».

Κατά την πρώτη εφαρμογή της διάταξης η αίτηση γίνεται αποδεκτή εφόσον υποβληθεί εντός δεκαπέντε (15) ημερών από τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

20. Διατάξεις Κανονισμών Εργασίας και Επιχειρησιακών Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας που εφαρμόζονται σε εργαζόμενους του δημόσιου και ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως αυτός ορίζεται από το ν.1256/1982 (Α' 65), και προβλέπουν αυτοδίκαιη και υποχρεωτική απόλυση με τη συμπλήρωση είτε του οριζόμενου σε αυτές χρόνου υπηρεσίας και ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας, είτε του ορίου ηλικίας που προβλέπεται από τις ισχύουσες διατάξεις για συνταξιοδότηση λόγω γήρατος, δεν εφαρμόζονται, εφόσον υποβληθεί από τον εργαζόμενο αίτηση παραμονής στην υπηρεσία που γίνεται υποχρεωτικά αποδεκτή από τον εργοδότη. Η παραμονή δε μπορεί να είναι μεγαλύτερη των 3 ετών ή των ετών που απαιτούνται για τη λήψη πλήρους σύνταξης.

Άρθρο 11

Αναπροσαρμογή συντάξεων και ορίων ηλικίας

1. α) Από 1.1.2014 οι συντάξεις των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης, συμπεριλαμβανομένων και των συντάξεων του Δημοσίου, αναπροσαρμόζονται κατ' έτος με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης στη βάση συντελεστή που διαμορφώνεται κατά 50% από την μεταβολή του ΑΕΠ και κατά 50% από τη μεταβολή του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή του προηγούμενου έτους και δεν υπερβαίνει την ετήσια μεταβολή του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή.

β) Οι διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου με τις οποίες προβλέπεται αναπροσαρμογή ή αύξηση των συντάξεων, που καταβάλλονται από αυτό, κατά τρόπο διαφορετικό από τον οριζόμενο με τις διατάξεις της προηγούμενης περίπτωσης ή με βάση τις ισχύουσες κάθε φορά μισθολογικές διατάξεις, καταργούνται από 1.1.2014.

2. Από την 1.1.2011 και ανά διετία η Εθνική Αναλογιστική Αρχή εκπονεί αναλογιστικές μελέτες, οι οποίες επικυρώνονται από την Επιτροπή Οικονομικής Πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με αντικείμενο τη συνεχή παρακολούθηση της εξέλιξης της εθνικής συνταξιοδοτικής δαπάνης. Με ειδικό νόμο ανακαθορίζονται οι συντάξεις με στόχο τη διασφάλιση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος. Το ύψος των ανωτέρω δαπανών, προβαλλόμενο έως το έτος 2060, δεν πρέπει να υπερβαίνει το περιθώριο αύξησης των 2,5 ποσοστιαίων μονάδων του ΑΕΠ, με έτος αναφοράς το 2009.

3. Τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης των ασφαλισμένων των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης και του δημοσίου, ανεξαρτήτως χρόνου υπαγωγής στην

ασφάλιση, τα οποία προβλέπονται στο άρθρο 10 του παρόντος νόμου και σε καταστατικές ή γενικές διατάξεις νόμων, ανακαθορίζονται κατά τη μεταβολή του προσδόκιμου ζωής του πληθυσμού της χώρας, με σημείο αναφοράς την ηλικία των 65 ετών. Η ισχύς της παραγράφου αυτής αρχίζει από 1.1.2021 και κατά την πρώτη εφαρμογή της, λαμβάνεται υπόψη η μεταβολή της δεκαετίας 2010 έως και 2020. Από 1.1.2024 τα ανωτέρω όρια ανακαθορίζονται ανα τριετία. Η αναπροσαρμογή των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, που εκδίδεται κατά το τελευταίο έτος κάθε περιόδου με βάση τους σχετικούς δείκτες που προσδιορίζονται από την Ελληνική Στατιστική Αρχή και την Eurostat και αφορούν στην επόμενη περίοδο.

Άρθρο 12

Γενικοί όροι συνταξιοδότησης επιζώντος συζύγου

1.Ο επιζών σύζυγος δεν δικαιούται σύνταξη από ασφαλιστικούς οργανισμούς κύριας ή επικουρικής ασφάλισης, ή το Δημόσιο κατά περίπτωση, στις εξής περιπτώσεις:

Α. Αν ο θάνατος του ασφαλισμένου συζύγου επήλθε πριν από την πάροδο τριών (3) ετών από την τέλεση του γάμου, εκτός αν:

α) Ο θάνατος οφείλεται σε ατύχημα, εργατικό ή μη.

β) Κατά τη διάρκεια του γάμου γεννήθηκε, νομιμοποιήθηκε, αναγνωρίσθηκε ή υιοθετήθηκε τέκνο.

γ) Η χήρα κατά το χρόνο του θανάτου τελούσε σε κατάσταση εγκυμοσύνης, η οποία δεν διεκόπη και γεννήθηκε ζων τέκνο.

Β. Αν ο θανών ελάμβανε κατά την τέλεση του γάμου σύνταξη αναπηρίας ή γήρατος, ο δε θάνατος επήλθε πριν από την πάροδο πέντε (5) ετών από την τέλεση του γάμου εκτός και εάν στην περίπτωση αυτή συντρέχει ένας από τους ανωτέρω με στοιχεία «β» και «γ» αναφερόμενους λόγους.

2. Οι ανωτέρω διατάξεις εφαρμόζονται τόσο για τους έως 31.12.1992 ασφαλισμένους όσο και για τους μετά την 1.1.1993 ασφαλισμένους σε οποιονδήποτε φορέα ασφάλισης ή το Δημόσιο. Κάθε διάταξη που ρυθμίζει διαφορετικά το ανωτέρω θέμα καταργείται. Διατάξεις που θέτουν πρόσθετους περιορισμούς στη λήψη σύνταξης από τον επιζώντα σύζυγο καθώς και οι διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου, που προβλέπουν τη χορήγηση της σύνταξης στον επιζώντα σύζυγο ανεξάρτητα από τη διάρκεια του έγγαμου βίου, εξακολουθούν να ισχύουν.

Άρθρο 13

Ειδικοί όροι συνταξιοδότησης επιζώντων συζύγων

1. Το άρθρο 62 του ν. 2676/1999 (Α' 1), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 του ν. 3385/2005 (Α' 210), αντικαθίσταται ως εξής:

«1.α. Σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου ή συνταξιούχου ασφαλιστικού οργανισμού κύριας ή επικουρικής ασφάλισης, στον επιζώντα των συζύγων, που θεμελιώνει συνταξιοδοτικό δικαίωμα λόγω θανάτου σύμφωνα με τις γενικές ή καταστατικές διατάξεις του κάθε οργανισμού, καταβάλλεται η σύνταξη για μία τριετία από την πρώτη του επομένου του θανάτου μήνα.

β. Μετά την πάροδο της τριετίας, σε περίπτωση που ο επιζών των συζύγων εργάζεται ή αυτοαπασχολείται ή λαμβάνει σύνταξη από οποιαδήποτε πηγή, η σύνταξη περιορίζεται στο 50% της σύνταξης λόγω θανάτου έως τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας του. Μετά τη συμπλήρωση του ορίου αυτού ο επιζών σύζυγος λαμβάνει το 70% της σύνταξης αυτής.

γ. Εάν ο επιζών των συζύγων, κατά την ημερομηνία θανάτου, είναι ανάπηρος σωματικά ή πνευματικά σε ποσοστό 67% και άνω, λαμβάνει ολόκληρη τη σύνταξη, για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η αναπηρία του, ανεξαρτήτως άλλων προϋποθέσεων.

δ. Στην περίπτωση που ο επιζών των συζύγων λαμβάνει και σύνταξη από ίδιο δικαίωμα ή περισσότερες της μίας συντάξεις λόγω θανάτου, κύριες ή επικουρικές, ο περιορισμός του ποσού της σύνταξης που προβλέπεται στην παράγραφο αυτή γίνεται σε μία από τις κύριες, καθώς και μία από τις επικουρικές συντάξεις της επιλογής του, μη εφαρμοζομένων των διατάξεων της περίπτωσης δ της παραγράφου 6 του άρθρου 5 του ν. 825/1978 (Α' 189), όπως ισχύουν κάθε φορά.

2. Εάν ο θανών καταλείπει τέκνα ανάπηρα ή ανήλικα ή σπουδάζοντα σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές και έως του 24^{ου} έτους της ηλικίας τους, που δικαιούνται σύνταξη σύμφωνα με τις γενικές ή καταστατικές διατάξεις των φορέων που χορηγούν τη σύνταξη θανάτου, το υπόλοιπο της σύνταξης του επιζώντα των συζύγων, σε περίπτωση που καταβάλλεται μειωμένη, επιμερίζεται στα τέκνα σε ίσα μέρη.

Ο κατά τα ανωτέρω επιμερισμός χωρεί και στην περίπτωση που η σύνταξη του επιζώντα, που καταβάλλεται από τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, αναστέλλεται κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του ν. 1379/1983 (Α' 101), όπως κάθε φορά ισχύουν ή μειώνεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 14 του άρθρου 8 του ν. 2592/1998 (Α' 57), όπως ισχύουν.

3. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου ή συνταξιούχου του ΟΓΑ, ο οποίος λαμβάνει σύνταξη με βάση τις διατάξεις του ν. 4169/1961 (Α' 81), του ν.δ. 4575/1966 (Α' 227), του ν.δ. 1390/1973 (Α' 103), του ν. 1745/1987 (Α' 234) και του ν. 2458/1997 (Α' 15), καθώς και στην περίπτωση που ο επιζών σύζυγος είναι ασφαλισμένος ή συνταξιούχος του ΟΓΑ και λαμβάνει σύνταξη σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις».

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου έχουν ανάλογη εφαρμογή και στους επιζώντες συζύγους, στους συνταξιούχους λόγω θανάτου του Δημοσίου, με εξαίρεση όσους λαμβάνουν και εξ ιδίου δικαιώματος σύνταξη από το Δημόσιο, ή πολεμική σύνταξη γενικά ή σύνταξη με βάση τις διατάξεις των νόμων 1897/1990 (Α' 120) και 1977/1991 (Α' 185) καθώς και για όσους υπάγονται στις διατάξεις της παραγράφου 14 του άρθρου 8 του ν. 2592/1998 (Α' 57).

3. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται στις περιπτώσεις που ο θάνατος επέρχεται μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος άρθρου.

4. Διατάξεις που ρυθμίζουν το θέμα αυτό διαφορετικά καταργούνται.

Άρθρο 14 Συνταξιοδότηση θυγατέρων

1. α. Οι διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 5 του π.δ. 169/2007 (Α' 2109) αντικαθίστανται ως εξής:

«4. Οι θυγατέρες και άπορες άγαμες αδελφές, αποκτούν δικαίωμα σύνταξης με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που αποκτούν το δικαίωμα αυτό και τα αγόρια».

β. Οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 31 του π.δ. 169/2007, αντικαθίστανται ως εξής:

«5. Οι θυγατέρες και άπορες άγαμες αδελφές, αποκτούν δικαίωμα σύνταξης με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που αποκτούν το δικαίωμα αυτό και τα αγόρια».

γ. Οι διατάξεις της προηγούμενης περίπτωσης έχουν ανάλογη εφαρμογή και για όσα από τα πρόσωπα που αναφέρονται σ' αυτές υπάγονται στις διατάξεις του π.δ. 167/2007 (Α' 208) και του π.δ. 168/2007 (Α' 209).

δ. Οι διατάξεις της περίπτωσης γ' της παραγράφου 1 των άρθρων 5 και 31 του π.δ. 169/2007 (Α' 210), της περίπτωσης γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του π.δ. 167/2007 (Α' 208) καθώς και της περίπτωσης γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 35 του π.δ. 168/2007 (Α' 209), καταργούνται και οι ακολουθούσες περιπτώσεις αναριθμούνται αναλόγως.

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής δεν έχουν εφαρμογή για τα αναφερόμενα σ' αυτές πρόσωπα, των οποίων το δικαίωμα γεννήθηκε πριν την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού.

2. α. Οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 5 του π.δ. 169/2007 (Α' 210), αντικαθίστανται ως εξής:

«Στις άγαμες ή διαζευγμένες θυγατέρες, εκτός από τις ανίκανες με ποσοστό 67% και άνω, μετά την ενηλικίωσή τους ή το τέλος των σπουδών τους η σύνταξή τους καταβάλλεται ολόκληρη μεν αν το συνολικό, εκτός από την κύρια και επικουρική σύνταξη, μηνιαίο πραγματικό ακαθάριστο εισόδημά τους, όπως αυτό προκύπτει από τη φορολογική τους δήλωση του προηγούμενου οικονομικού έτους, δεν υπερβαίνει το 30πλάσιο του ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτη, όπως αυτό ισχύει κατά το έτος που αποκτήθηκαν τα εισοδήματα, περιορίζεται δε κατά το ένα τρίτο (1/3) του ποσού της, αν το εισόδημα αυτό υπερβαίνει το 30πλάσιο όχι όμως και το 40πλάσιο, κατά το ένα δεύτερο (1/2) αυτής εφόσον υπερβαίνει το 40πλάσιο, όχι όμως και το 60πλάσιο και κατά τα τρία τέταρτα (3/4) αυτής εφόσον υπερβαίνει το 60πλάσιο όχι όμως και το 70πλάσιο, μετά την υπέρβαση του οποίου η καταβολή της σύνταξης αναστέλλεται».

β. Οι διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 31 του π.δ. 169/2007 (Α' 210) αντικαθίστανται ως εξής:

«Στις άγαμες ή διαζευγμένες θυγατέρες, εκτός από τις ανίκανες με ποσοστό 67% και άνω, μετά την ενηλικίωσή τους ή το τέλος των σπουδών τους η σύνταξή τους καταβάλλεται ολόκληρη μεν αν το συνολικό, εκτός από την κύρια και επικουρική σύνταξη, μηνιαίο πραγματικό ακαθάριστο εισόδημά τους, όπως αυτό προκύπτει από τη φορολογική τους δήλωση του προηγούμενου οικονομικού έτους, δεν υπερβαίνει το 30πλάσιο του ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτη, όπως αυτό ισχύει κατά το έτος που αποκτήθηκαν τα εισοδήματα, περιορίζεται δε κατά το ένα τρίτο (1/3) του ποσού της, αν το εισόδημα αυτό υπερβαίνει το 30πλάσιο όχι όμως και το 40πλάσιο, κατά το ένα δεύτερο (1/2) αυτής εφόσον υπερβαίνει το 40πλάσιο, όχι όμως και το

60πλάσιο και κατά τα τρία τέταρτα (3/4) αυτής εφόσον υπερβαίνει το 60πλάσιο όχι όμως και το 70πλάσιο, μετά την υπέρβαση του οποίου η καταβολή της σύνταξης αναστέλλεται.»

γ. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τα αναφερόμενα σ' αυτές πρόσωπα που συνταξιοδοτούνται με βάση τις οικείες διατάξεις του π.δ.167/2007(Α'208) και του π.δ. 168/2007 (Α' 09), κατά περίπτωση.

3. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού έχουν ανάλογη εφαρμογή και για όσα από τα αναφερόμενα σ' αυτές πρόσωπα υπάγονται στο συνταξιοδοτικό καθεστώς των Ασφαλιστικών Φορέων αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης καθώς και του Ν.Α.Τ. Εξακολουθεί να ισχύει κάθε πρόβλεψη για διακοπή σύνταξης και επαναχορήγησή της στο 65^ο έτος. Κάθε αντίθετη διάταξη καταστατική ή γενική καταργείται.

Άρθρο 15 **Επικουρικές Συντάξεις**

1. Η Εθνική Αναλογιστική Αρχή, έως το τέλος του 2011, εκπονεί υποχρεωτικά αναλογιστικές μελέτες βιωσιμότητας των Επικουρικών Φορέων, Τομέων και Αυτοτελών Κλάδων. Η Εθνική Αναλογιστική Αρχή καλεί εντός δύο μηνών από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού τους Επικουρικούς Φορείς, Τομείς και Αυτοτελείς Κλάδους να αποστείλουν τα απαραίτητα στοιχεία για την εκπόνηση των αναλογιστικών μελετών. Τα Διοικητικά Συμβούλια των ανωτέρω φορέων εντός δύο μηνών από τη διαβίβαση της μελέτης καθορίζουν το ποσοστό αναπλήρωσης των συντάξεων, σύμφωνα με τις προτάσεις της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής. Η απόφαση αυτή εγκρίνεται από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης.

2. Αν δεν αποσταλούν εντός τεσσάρων (4) μηνών από την ημερομηνία που θα ζητηθούν τα απαραίτητα για την εκπόνηση της αναλογιστικής μελέτης στοιχεία ή δεν καθοριστούν τα ποσοστά αναπλήρωσης, τα νέα ποσοστά καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης σύμφωνα με πρόταση της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής.

3. Για τους ασφαλισμένους μετά την 1.1.1993 ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 2084/1992 (Α' 165).

4. Οι διατάξεις των άρθρων 60 έως και 69 του ν. 3371/2005 (Α' 178) εξακολουθούν να ισχύουν.

5. Από την 1.1.2011 το κράτος δεν καλύπτει κανένα τρέχον ή και μελλοντικό έλλειμμα των Επικουρικών Ταμείων, Κλάδων και των Επαγγελματικών Ταμείων, για την άσκηση κοινωνικής πολιτικής. Όποτε προκύπτει έλλειμμα ή προβλέπεται έλλειμμα, οι συντάξεις προσαρμόζονται έτσι ώστε να εγγυάται η ισορροπία μεταξύ των παροχών και των εισφορών.

Άρθρο 16

Απασχόληση συνταξιούχων

1. Το άρθρο 63 του ν. 2676/1999 (Α' 1) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι συνταξιούχοι λόγω γήρατος φορέων κύριας ασφάλισης που αναλαμβάνουν εργασία, υπόκεινται στους εξής περιορισμούς: α) Για όσους δεν έχουν συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας τους αναστέλλεται η καταβολή της σύνταξης ή των συντάξεων, κύριων και επικουρικών. β) Μετά τη συμπλήρωση του 55ου έτους, το ποσό της ακαθάριστης κύριας σύνταξης ή του αθροίσματος των ακαθάριστων κύριων συντάξεων, που υπερβαίνει τα τριάντα ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη, όπως αυτά διαμορφώνονται κάθε φορά και ισχύουν την 31 Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους, καταβάλλεται μειωμένο κατά εβδομήντα τοις εκατό (70%). Για κάθε τέκνο που είναι ανήλικο ή σπουδάζει σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές και έως τη συμπλήρωση του 24^{ου} έτους ή είναι ανίκανο για κάθε βιοποριστική εργασία, ο αριθμός των ανωτέρω ημερομισθίων προσαυξάνεται κατά έξι ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη, όπως αυτά διαμορφώνονται κάθε φορά. Σε περίπτωση συρροής συντάξεων, η μείωση γίνεται στο ποσό της μεγαλύτερης κύριας σύνταξης και εφόσον αυτό δεν επαρκεί, το υπόλοιπο ποσό περικόπτεται από την αμέσως επόμενη ή επόμενες σε ύψος κύριες συντάξεις.

Ειδικότερα για τους δικαιούχους κατωτάτων ορίων συντάξεων, η σύνταξή τους περιορίζεται στο οργανικό ποσό, όπως αυτό προκύπτει από τα ασφαλιστικά δεδομένα. Εάν το οργανικό ή τα οργανικά ποσά υπερβαίνουν τα προαναφερόμενα κατά περίπτωση ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη, τότε τα ποσά αυτά περικόπτονται ως ανωτέρω. Τα ανωτέρω έχουν εφαρμογή και στα πρόσωπα της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 3833/2010 (Α' 40). Για τον απασχολούμενο συνταξιούχο καταβάλλονται οι προβλεπόμενες από τις οικείες διατάξεις για τους λοιπούς ασφαλισμένους εισφορές εργοδότη και ασφαλισμένου, οι οποίες βαρύνουν τον εργοδότη και τον ασφαλισμένο αντίστοιχα.

2. Οι συνταξιούχοι της προηγούμενης παραγράφου, που ασκούν δραστηριότητα υπακτέα στην ασφάλιση του Οργανισμού Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών (Ο.Α.Ε.Ε.) και του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (Ε.Τ.Α.Α.), υπόκεινται στους εξής περιορισμούς: α) Για όσους δεν έχουν συμπληρώσει το 55^ο έτος της ηλικίας τους αναστέλλεται η καταβολή της σύνταξης ή των συντάξεων, κύριων και επικουρικών των επικουρικών. Υποχρεούνται δε στην καταβολή των προβλεπόμενων εισφορών. β) Μετά τη συμπλήρωση του 55^{ου} έτους της ηλικίας, υποχρεούνται να καταβάλουν τις προβλεπόμενες από τις οικείες διατάξεις εισφορές προσαυξημένες κατά πενήντα τοις εκατό (50%). Σε περίπτωση που το ποσό της κύριας ή των κύριων συντάξεων υπερβαίνει τα εξήντα (60) ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη, όπως διαμορφώνονται κάθε φορά και ισχύουν την 31 Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους, το ποσό που υπερβαίνει το ανωτέρω όριο περικόπτεται.

Για τους ανωτέρω συνταξιούχους, οι οποίοι υπάγονται στην ασφάλιση του Ε.Τ.Α.Α., καταβάλλονται οι προβλεπόμενες για τους από 1.1.1993 ασφαλισμένους εισφορές, εργοδότη και ασφαλισμένου. Από την καταβολή προσαυξημένων ασφαλιστικών εισφορών εξαιρούνται οι ανωτέρω συνταξιούχοι, οι οποίοι λόγω απασχόλησης υπάγονταν σε περισσότερους τους ενός ασφαλιστικούς φορείς και οι οποίοι μετά τη συνταξιοδότησή τους από ένα εκ των ανωτέρω φορέων, συνεχίζουν για την ίδια απασχόληση υποχρεωτικά την ασφάλισή τους στον οικείο Τομέα ασφάλισης.

3. Ο συνταξιούχος που αναλαμβάνει εργασία ή αυτοαπασχολείται μπορεί να χρησιμοποιήσει το χρόνο ασφάλισης κατά το διάστημα της αναστολής, ή περικοπής της σύνταξης, ή της καταβολής προσαυξημένων ή μη ασφαλιστικών εισφορών, για την προσαύξηση της σύνταξης από τον φορέα που συνταξιοδοτείται, ή για τη θεμελίωση νέου συνταξιοδοτικού δικαιώματος από άλλο φορέα, σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις περί διπλοσυνταξιούχων. Σε περίπτωση αξιοποίησης του χρόνου στον φορέα από τον οποίο συνταξιοδοτείται, ο υπολογισμός για την προσαύξηση της ήδη καταβαλλόμενης σύνταξης γίνεται με ποσοστό 1,714% επί των συντάξιμων αποδοχών, οι οποίες δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερες του 25πλάσιου του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη, ή επί των ασφαλιστικών κατηγοριών, για κάθε έτος συντάξιμης υπηρεσίας ή 300 ημέρες εργασίας. Ο Οργανισμός ή ο Τομέας στον οποίο ασφαλίστηκε ο συνταξιούχος, συμμετέχει στη δαπάνη συνταξιοδότησης και για τον διακανονισμό εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 2 του ν. 3232/2004 (Α' 48).

4. Εάν οι συνταξιούχοι αναπηρίας φορέων κύριας ασφάλισης, αναλάβουν εργασία ή αυτοαπασχολούνται, και κερδίζουν, ανάλογα με το βαθμό της αναπηρίας τους, περισσότερα από όσα κερδίζει υγιής απασχολούμενος, σύμφωνα με τους γενικούς όρους αμοιβής, διακόπτεται η σύνταξή τους ή οι συντάξεις τους, κύριες και επικουρικές.

5. Οι συνταξιούχοι των παρ. 1, 2 και 4 του παρόντος υποχρεούνται, πριν αναλάβουν εργασία ή αυτοαπασχοληθούν, να δηλώσουν τούτο στον φορέα ή στους φορείς από τους οποίους συνταξιοδοτούνται για κύρια σύνταξη. Στους φορείς επικουρικής ασφάλισης υποβάλλεται σχετική δήλωση από τους συνταξιούχους αναπηρίας, καθώς και από τους συνταξιούχους γήρατος, εφόσον οι τελευταίοι δεν έχουν συμπληρώσει το 55^ο έτος της ηλικίας. Παράλειψη της δηλώσεως συνεπάγεται καταλογισμό σε βάρος του συνταξιούχου του ποσού των συντάξεων που έλαβε κατά το χρονικό διάστημα της εργασίας του ή κατά το διάστημα που αυτοαπασχολείτο, και πρόστιμο επί του καταλογισθέντος ποσού ίσο με το νόμιμο τόκο υπερημερίας.

6. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν έχουν εφαρμογή:

α) στον επιζώντα των συζύγων

β) στους συνταξιούχους του ΟΓΑ

γ) στους πολύτεκνους των οποίων το ένα τουλάχιστον των τέκνων είναι ανήλικο ή σπουδάζει σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές και έως τη συμπλήρωση του 24ου έτους της ηλικίας του ή είναι ανίκανο για κάθε βιοποριστική εργασία

δ) στα πρόσωπα για τα οποία ισχύουν οι διατάξεις των Καν. (ΕΟΚ) 1408/71 και 574/72 καθώς και των διμερών συμβάσεων κοινωνικής ασφάλειας

7. Κάθε διάταξη που ρυθμίζει διαφορετικά το θέμα καταργείται

8. Με κοινή απόφαση των συναρμοδίων Υπουργών, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, δύναται να τροποποιείται το ποσό της περιπτώσεως β της παραγράφου 1 και 2 του άρθρου αυτού, καθώς και το ύψος του προστίμου της παραγράφου 5 του παρόντος».

2. Οι ανωτέρω ρυθμίσεις ισχύουν για όσους συνταξιούχους αναλάβουν εργασία ή αυτοαπασχολούνται ή διοριστούν σε θέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 3833/2010 (Α' 40), από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και εφεξής. Όσοι συνταξιούχοι έχουν ήδη αναλάβει εργασία ή αυτοαπασχολούνται ή έχουν διοριστεί σε θέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 3833/2010 (Α' 40), και έως την ισχύ του παρόντος νόμου δεν καταλαμβάνονταν από τις διατάξεις του άρθρου 63 του ν.

2676/1999 (Α' 1), όπως ίσχυαν έως την αντικατάστασή του με το παρόν άρθρο, οι ανωτέρω διατάξεις εφαρμόζονται από 1.1.2013. Οι διατάξεις του άρθρου 63 του ν. 2676/1999 (Α' 1), όπως αυτό ίσχυε έως την αντικατάστασή του με το παρόν, εξακολουθούν να ισχύουν έως 31.12.2012 για όσους συνταξιούχους είχαν ήδη υπαχθεί σε αυτές έως την έναρξη ισχύος του παρόντος. Από 1.1.2013 εφαρμόζονται και στην περίπτωση αυτή οι διατάξεις του παρόντος άρθρου, καταργουμένης κάθε αντίθετης διάταξης.

3. α. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού έχουν ανάλογη εφαρμογή και για όσους συνταξιοδοτούνται με βάση τις διατάξεις του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, που εργάζονται εκτός του ευρύτερου δημόσιου τομέα όπως αυτός έχει οριοθετηθεί με τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 1 του ν. 1256/1982 (Α' 65) ή αυτοαπασχολούνται.

Οι διατάξεις της παραγράφου 14 του άρθρου 8 του ν. 2592/1998 (Α' 57) καθώς και των παρ. 1 έως 7 του άρθρου 58 του π.δ. 169/2007, εξακολουθούν να ισχύουν.

β. Οι συνταξιούχοι της προηγούμενης περίπτωσης, υποχρεούνται, πριν αναλάβουν εργασία ή αυτοαπασχοληθούν, να δηλώσουν τούτο στην Υπηρεσία Συντάξεων του Γ.Λ.Κ.. Παράλειψη της δηλώσεως συνεπάγεται καταλογισμό σε βάρος του συνταξιούχου του ποσού των συντάξεων που έλαβε κατά το χρονικό διάστημα της εργασίας του ή κατά το διάστημα που αυτοαπασχολείτο, και πρόστιμο επί του καταλογισθέντος ποσού ίσο με το νόμιμο τόκο υπερημερίας.

Άρθρο 17

Πίνακας Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων

1. Ο πίνακας των Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων καταρτίζεται για όλους τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, ύστερα από γνώμη της προβλεπόμενης από την παράγραφο 1 του άρθρου 20 του ν. 3790/2009 (Α' 143), Διαρκούς Επιτροπής Κρίσεως Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων και γνωμοδότηση του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλισης (Σ.Κ.Α.). Ο νέος πίνακας Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων εφαρμόζεται από 1.7.2011, για όλους τους εργαζόμενους. Όσοι απασχολούνται σε εργασίες ή επαγγέλματα τα οποία εξαιρούνται από το πίνακα των ΒΑΕ, εφόσον συμπληρώνουν τις ελάχιστες προϋποθέσεις συνταξιοδότησης έως 31.12.2015, εξακολουθούν να υπάγονται στο καθεστώς συνταξιοδότησης των ΒΑΕ. Οι λοιποί εργαζόμενοι που εξαιρούνται από τον πίνακα ΒΑΕ, λαμβάνουν την προσαύξηση που προβλέπεται από το άρθρο 32 του ν. 1902/1990 (Α' 138) για τις μέρες ασφάλισής τους στα ΒΑΕ.

2. Ο πίνακας αυτός μπορεί να τροποποιείται ή να συμπληρώνεται με την ίδια διαδικασία, σε χρονικά διαστήματα μεγαλύτερα των τριών (3) ετών από τη δημοσίευση της Υπουργικής Απόφασης της πρώτης παραγράφου.

Άρθρο 18

Παράλληλη ασφάλιση για τους ασφαλισμένους πριν την 1.1.1993

1. Στην ασφάλιση του κλάδου κύριας σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια οι δημόσιοι, δημοτικοί και κοινοτικοί υπάλληλοι που έχουν ασφαλισθεί σε οποιοδήποτε ασφαλιστικό φορέα έως 31.12.1992, οι οποίοι

απασχολούνται σε εργασία ασφαλιστέα κατά την κείμενη νομοθεσία στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ κατά το ίδιο χρονικό διάστημα που λογίζεται συντάξιμο σύμφωνα με τη νομοθεσία του δημοσίου.

2. Η διάταξη που προστέθηκε με το άρθρο 40 του ν. 1469/1984 (Α' 111) στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 1296/1982 (Α' 128) καταργείται, υπαγόμενων των προσώπων αυτών από την έναρξη ισχύος της παρούσας στην ασφάλιση του κλάδου κύριας σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Τυχόν προγενέστερη της έναρξης ισχύος της παρούσας ασφάλιση των προσώπων των παρ.1 και 2 του παρόντος άρθρου στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ θεωρείται ισχυρή.

3. Όσοι ασφαλίστηκαν σε οποιονδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης πριν την 1.1.1993 και είναι σήμερα ασφαλισμένοι στον κλάδο κύριας ασφάλισης του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (ΕΤΑΑ), υπάγονται υποχρεωτικά στην ασφάλιση του Οργανισμού Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών (ΟΑΕΕ), εφόσον ασκούν δραστηριότητα που υπάγεται στην ασφάλιση του Οργανισμού. Η ισχύς της διάταξης αυτής αρχίζει από τον επόμενο μήνα της δημοσίευσης στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Κάθε αντίθετη διάταξη καταργείται.

Άρθρο 19 **Ρυθμίσεις ΟΓΑ**

1. Από 1.1.2011 η εισφορά του ασφαλισμένου για τον κλάδο Υγείας του ΟΓΑ ορίζεται σε ποσοστό 2,5% επί του ποσού των ασφαλιστικών κατηγοριών στις οποίες έχουν καταταγεί οι ασφαλισμένοι. Από την ίδια ημερομηνία καταργούνται οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 17 του ν. 3144/2003 (Α' 111).

2. Η παρ. 3 του άρθρου 4 του ν. 2458/1997 (Α' 15), όπως έχει τροποποιηθεί με την παράγραφο 2 του άρθρου 67 του ν. 2676/1999 (Α' 1), αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Τα ποσά των ασφαλιστικών κατηγοριών της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 2458/1997 (Α' 15), όπως έχουν διαμορφωθεί και ισχύουν σήμερα αναπροσαρμόζονται με Απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του ΟΓΑ».

3. Η προβλεπόμενη από τις διατάξεις της παραγράφου 8^α του άρθρου 7 του ν. 3232/2004 (Α' 48), αναπροσαρμογή των ποσών των μηνιαίων βασικών συντάξεων του ΟΓΑ (ν. 4169/1961 Α' 81), όπως διαμορφώθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 38 του ν. 3522/2006 (Α' 276), ορίζεται από 1^η Οκτωβρίου 2009 σε τριάντα (30) ευρώ.

4. Η παρ. 1 του άρθρου 15 του ν. 2458/1997 (Α' 15), όπως τροποποιήθηκε με τη παρ. 4α του άρθρου 7 του ν. 3050/2002 (Α' 214), αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Πρόσωπα υπαγόμενα στην ασφάλιση του Κλάδου υποχρεούνται να προσκομίζουν βεβαίωση του ΟΓΑ περί εξοφλήσεως των ληξιπρόθεσμων οφειλών τους από ασφαλιστικές εισφορές προς τον Κλάδο, προκειμένου να τύχουν αποζημιώσεως γεωργικής παραγωγής από τον Οργανισμό Ελληνικών Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΕΛ.Γ.Α.) ή δανειοδοτήσεως από τραπεζικά ιδρύματα ή επιχορηγήσεως ή επιδοτήσεως από το Ελληνικό Δημόσιο ή την Ευρωπαϊκή Ένωση, σχετικά με την επαγγελματική τους δραστηριότητα για την οποία ασφαρίζονται στον Κλάδο.»

5. Η παρ. 4 του άρθρου 15 του ν. 2458/1997 (Α' 15), όπως τροποποιήθηκε με την παράγραφο 4γ του άρθρου 7 του ν. 3050/2002 (Α' 214), αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Στις περιπτώσεις αποζημίωσης ή δανειοδότησης ή επιχορήγησης ή επιδότησης της παραγράφου 2 είναι δυνατή η μη προσκόμιση βεβαίωσης εξοφλήσεως των οφειλών του Κλάδου, εφόσον από τα αντίστοιχα ποσά παρακρατείται το σύνολο των οφειλών αυτών και αποδίδεται στον ΟΓΑ».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΕΙΔΙΚΩΝ ΜΟΡΦΩΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ

Άρθρο 20

Αμοιβή και παρακράτηση εισφορών περιστασιακά απασχολουμένων

1. Στις ρυθμίσεις του κεφαλαίου αυτού υπάγονται υποχρεωτικά: α) Το κατ' οίκον απασχολούμενο προσωπικό που παρέχει εξαρτημένη εργασία ή υπηρεσίες, αμειβόμενο με την ώρα ή την ημέρα, σε τακτά ή μη χρονικά διαστήματα, είτε προς έναν είτε προς περισσότερους του ενός εργοδότες, για την ίδια μισθολογική περίοδο, που καλύπτεται από την ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Ενδεικτικά υπάγονται οι εξής εργασίες ή υπηρεσίες: Οι υπηρεσίες οικογενειακής βοηθητικής φροντίδας (οικιακή καθαριότητα, γενικό νοικοκυριό), οι κηπουρικές εργασίες, οι μεμονωμένες μικροεπισκευαστικές εργασίες που δεν συνιστούν οικοδομικές εργασίες, η παράδοση ιδιαίτερων μαθημάτων, η φύλαξη και μεταφορά παιδιών νηπίων και βρεφών, η υποστήριξη με τη παροχή κάθε μορφής βοήθειας και φροντίδας σε ηλικιωμένα άτομα καθώς και σε άτομα με ειδικές ανάγκες συμπεριλαμβανομένης και της διευκόλυνσης για συμμετοχή σε πολιτιστικές, θρησκευτικές, ψυχαγωγικές και κοινωνικές δραστηριότητες ή και σε συμμετέχοντες σε προγράμματα αποκατάστασης ατόμων σε ιδρύματα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα ή σε Στέγες Υποστηρίξιμης Διαβίωσης Ατόμων με Αναπηρία, που χαρακτηρίζονται από νοητική στέρση (Σ.Υ.Δ.) οι αισθητικές φροντίδες (κομμωτική, περιποίηση προσώπου και σώματος), η περιποίηση ή νοσηλευτική φροντίδα αρρώστων ή κατάκοιτων ατόμων και η βοήθεια σε άτομα με προβλήματα κινητικότητας (φυσικοθεραπεία, κινησιοθεραπεία, συνοδεία εκτός οικίας). β) Οι απασχολούμενοι ως εργάτες γης σε εργασίες καλυπτόμενες από την ασφάλιση του ΟΓΑ κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 27 του ν. 2639/1998 (Α' 205).

2. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και ύστερα από γνωμοδότηση του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλισης, επιλύεται κάθε ζήτημα περί υπαγωγής ή εξαιρέσης συγκεκριμένης μορφής απασχόλησης ή παροχής υπηρεσιών στις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

3. Για την καταβολή της αμοιβής των ανωτέρω προσώπων από κάθε φυσικό πρόσωπο που δέχεται ή χρησιμοποιεί τις εργασίες ή υπηρεσίες τους, καθώς και των εισφορών (εργοδότη και εργαζόμενου) που αναλογούν, τηρείται υποχρεωτικά η εξής διαδικασία: Από τους κατά περίπτωση αρμόδιους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης εκδίδεται ειδικό εργόσημο, υπό τύπο πολύπτυχης επιταγής, συγκεκριμένης χρηματικής αξίας στην οποία περιλαμβάνεται το ποσό της αμοιβής του εργαζομένου και το ποσό της εισφοράς υπέρ του οικείου Φ.Κ.Α. Τα εργόσημα δύναται να διατίθενται στον εργοδότη από τα κατά τόπους Υποκαταστήματα των Φ.Κ.Α., από τις συνεργαζόμενες με τους Φ.Κ.Α. τράπεζες και υποκαταστήματα αυτών, από τα Ελληνικά Ταχυδρομεία,

από τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών και από οποιονδήποτε άλλον φορέα ή δίκτυο έπειτα από απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, με καταβολή του οικείου ποσού. Τα εργόσημα μεταβιβάζονται ονομαστικώς από τον εργοδότη στους εργαζόμενους της παραγράφου 1 ως καταβολή για την αμοιβή της παρασχεθείσης εργασίας και στη συνέχεια εξοφλούνται από τους προαναφερόμενους φορείς διαθέσεως με καταβολή του αντίστοιχου ποσού, αφού προηγουμένως έχουν παρακρατηθεί οι αναλογούσες εισφορές. Οι παρακρατηθείσες ασφαλιστικές εισφορές και το καθαρό ποσό αναγράφονται στην πολύπτυχη επιταγή εκ των οποίων το ένα τμήμα φυλάσσεται από τον φορέα που εξοφλεί, το άλλο φυλάσσεται από τον εργοδότη. Στο τέλος κάθε έτους ο Φ.Κ.Α. στέλνει ετήσια συγκεντρωτική κατάσταση σε εργοδότη και εργαζόμενο.

4. Ο τύπος του εργοσήμου, τα αναγραφόμενα σε αυτό στοιχεία εργοδότη και εργαζόμενου, το ποσό που αντιστοιχεί στην αμοιβή, οι ασφαλιστικές εισφορές, τα τεχνικά χαρακτηριστικά διασφάλισης της γνησιότητας του εργοσήμου, της διαδικασίας που θα τηρηθεί για την είσπραξη και απόδοση των εισφορών στους οικείους ΦΚΑ, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια ή στοιχείο για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, ύστερα από γνώμη των κατά περίπτωση αρμόδιων Διοικητικών Συμβουλίων των φορέων.

5. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 8 του Κ.Φ.Ε. (Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος) όπως ισχύει, μετά την τροποποίησή από το άρθρο 2, παρ.1 του ν. 3842/2010 (Α' 58) προστίθεται περίπτωση υπό στοιχείο ια ως εξής:

«ια. Οι ετήσιες καταβληθείσες εισφορές εκπίπτουν κατά τα 2/3 από το φορολογητέο εισόδημα του εργοδότη και κατά το 1/3 από το φορολογητέο εισόδημα του εργαζομένου. Ως δικαιολογητικό για την εφαρμογή του παρόντος συνυποβάλλεται με την φορολογική δήλωση η ετήσια απολογιστική κατάσταση του Φ.Κ.Α. που έχει σταλεί στον εργοδότη.»

Άρθρο 21 **Ασφάλιση σε ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ΕΤΕΑΜ, ΟΕΚ**

1. Οι κρατήσεις για ασφαλιστικές εισφορές εργοδότη και εργαζόμενου υπολογίζονται σε ποσοστό 20% και εμπεριέχονται στην αναγραφόμενη τιμή του εργοσήμου. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, ύστερα από εισήγηση των Διοικητικών Συμβουλίων των κατά περίπτωση αρμόδιων φορέων και μετά από γνώμη της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής, το ποσοστό αυτό μπορεί να αυξομειώνεται προσαρμοζόμενο στις εκάστοτε κοινωνικοασφαλιστικές συνθήκες. Οι ανωτέρω εργαζόμενοι ασφαλιζονται στο ΙΚΑ-Ε.Τ.Α.Μ για τους Κλάδους Σύνταξης και Ασθένειας, καθώς και στο Ε.Τ.Ε.Α.Μ και στον Ο.Ε.Κ. Με απόφαση του Δ.Σ. του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ γίνεται επιμερισμός του ποσοστού αυτού ανά κλάδο ασφάλισης.

2. Τα πρόσωπα της παραγράφου 1 περίπτωση α' του άρθρου 20 του παρόντος νόμου για τους οποίους έχουν καταβληθεί εισφορές με το εργόσημο, δικαιώνονται διπλάσιες ημέρες ασφάλισης από όσες προκύπτουν από τη διαίρεση του ποσού των εισφορών με το ανά ημέρα ή μήνα εργασίας ποσό εισφοράς που αντιστοιχεί στο ημερομίσθιο του ανειδίκευτου εργάτη της 31^{ης} Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους σύμφωνα με την Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. και δεν μπορούν να υπερβούν τις 30 ημέρες ασφάλισης ανά μήνα ή τις 360 ημέρες ασφάλισης κατά έτος.

3. Τα πρόσωπα της παραγράφου 1 περίπτωση α' του άρθρου 20 του παρόντος νόμου σε περίπτωση που ασφαλίζονται με αμοιβή που υπολείπεται κατά μήνα του 25πλάσιου του ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτη, προκειμένου να τύχουν των παροχών ασθένειας σε είδος του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, θα πρέπει να έχουν πραγματοποιήσει τουλάχιστον 150 ημέρες εργασίας, είτε κατά το προηγούμενο της ημέρας της ασθένειας ή της πιθανής ημέρας τοκετού ημερολογιακό έτος, είτε κατά το τελευταίο πριν την εν λόγω αναγγελία 15μηνου, μη συνυπολογιζόμενων των ημερών εργασίας που πραγματοποιήθηκαν το τελευταίο τρίμηνο.

4. Κάθε ζήτημα ή αναγκαία λεπτομέρεια που αφορά την ένταξη των προσώπων της παραγράφου 1 περίπτωση α' του άρθρου 20 του παρόντος νόμου στον Κανονισμό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ του Ε.Τ.Ε.Α.Μ και του ΟΕΚ ρυθμίζεται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης ύστερα από γνώμη των Διοικητικών Συμβουλίων των κατά περίπτωση αρμοδίων φορέων.

5. Το άρθρο 26 του ν. 2639/1998 (Α' 205) παύει να ισχύει σε τρεις (3) μήνες από την ημέρα έναρξης της Υπουργικής Απόφασης της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου.

6. Οι διατάξεις του άρθρου 39 του ν. 2084/1992 ΦΕΚ δεν έχουν εφαρμογή για τους υπαγόμενους στο ανωτέρω καθεστώς.

Άρθρο 22 Ασφάλιση στον ΟΓΑ

1. Τα πρόσωπα της παραγράφου 1 περίπτωση β' του άρθρου 20 του παρόντος νόμου υπάγονται στην ασφάλιση του ΟΓΑ ανεξαρτήτως των ημερών εργασίας τους ανά έτος.

2. Οι παρακρατούμενες εισφορές ορίζονται σε ποσοστό 10% επί της αξίας των καταβαλλομένων αμοιβών και καλύπτουν τη σύνταξη, την ασθένεια και τον Λογαριασμό Αγροτικής Εστίας (ΛΑΕ). Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και ύστερα από εισήγηση του Δ.Σ. του ΟΓΑ, το ποσοστό αυτό μπορεί να αυξομειώνεται προσαρμοζόμενο στις εκάστοτε κοινωνικοασφαλιστικές συνθήκες. Με απόφαση του Δ.Σ. του ΟΓΑ γίνεται επιμερισμός του ποσοστού αυτού ανά κλάδο ασφάλισης.

3. Οι ημέρες εργασίας των προσώπων της παραγράφου 1 περίπτωση β' του άρθρου 20 του παρόντος νόμου, υπολογίζονται ανά έτος με βάση τις αμοιβές τους και προκύπτουν από τη διαίρεση του συνόλου των καταβληθεισών εντός του έτους αμοιβών δια του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη της 31^{ης} Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους σύμφωνα με την Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. θεωρούνται δε ως πραγματοποιηθείσες κατά το μήνα εξόφλησης των εργοσήμων. Προκειμένου τα πρόσωπα αυτά να τύχουν των παροχών ασθένειας και ΛΑΕ του ΟΓΑ, θα πρέπει να έχουν πραγματοποιήσει 150 τουλάχιστον ημέρες εργασίας το τρέχον ημερολογιακό έτος ή το προηγούμενο δωδεκαμήνο.

4. Ημέρες εργασίας άνω των 300 κατά έτος, που έχουν υπολογιστεί σύμφωνα με τα οριζόμενα στη παρούσα διάταξη, δεν λαμβάνονται υπόψη και δεν μεταφέρονται σε άλλο έτος.

5. Τα ανωτέρω πρόσωπα που έχουν πραγματοποιήσει 150 ημέρες εργασίας και άνω κατ' έτος, ασφαλίζονται στον ΟΓΑ για ολόκληρο το έτος. Για τους εργαζόμενους που έχουν πραγματοποιήσει ημέρες εργασίας λιγότερες των 150 κατ' έτος, ο χρόνος ασφάλισης υπολογίζεται σε μήνες, όπως αυτοί προκύπτουν από τη διαίρεση του συνόλου των ημερών εργασίας δια του 25. Υπόλοιπο ημερών εργασίας άνω των 12, ανά έτος, λογίζεται ως μήνας. Τα πρόσωπα αυτά κατατάσσονται για κάθε έτος απασχόλησής τους στην μεγαλύτερη δυνατή ασφαλιστική κατηγορία της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν.2458/1997(Α' 15), της οποίας οι αναλογούσες εισφορές καλύπτονται από το σύνολο των καταβληθεισών εντός του έτους εισφορών.

6. Οι διατάξεις του άρθρου 34 του ν.1140/1981 (Α' 68) δεν έχουν εφαρμογή στην περίπτωση των προσώπων της παραγράφου 1 περίπτωση β του άρθρου 20 του παρόντος νόμου.

7. Η έναρξη πληρωμής των ανωτέρω προσώπων με εργόσημο καθώς και κάθε ζήτημα ή αναγκαία λεπτομέρεια που αφορά την ένταξη των ανωτέρω προσώπων στον Κανονισμό του ΟΓΑ, ρυθμίζεται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του ΟΓΑ.

Άρθρο 23

Αμοιβή και παρακράτηση εισφορών περιστασιακά απασχολουμένων σε επιχειρήσεις επισιτισμού και θεάματος-ακροάματος

Η διαδικασία της παραγράφου 3 του άρθρου 20 του νόμου αυτού εφαρμόζεται και στους περιστασιακά απασχολούμενους στις πάσης φύσεως επιχειρήσεις επισιτισμού και θεάματος-ακροάματος. Οι παρακρατούμενες, στην περίπτωση αυτή, εισφορές εργοδότη και εργαζομένου, είναι εκείνες που αναλογούν κάθε φορά στην αμοιβή του προσωπικού αυτού, με βάση τις ισχύουσες διατάξεις ή τις γενικές ή τις ειδικές ή τις κλαδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Οι ασφαλιστικές διατάξεις που ισχύουν για την ασφάλιση του προσωπικού αυτού διατηρούν την ισχύ τους.

Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης μετά από γνώμη του Δ.Σ. του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, καθορίζονται οι εργαζόμενοι που εμπίπτουν στην ρύθμιση αυτή.

Άρθρο 24

Κυρώσεις

Η παράβαση των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου και η μη πληρωμή με εργόσημο συνεπάγεται πρόστιμο ίσο με το 50πλάσιο του ημερομίσθιου του ανειδίκευτου εργάτη της της 31^{ης} Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους σύμφωνα με την Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. και επιβάλλεται από τον αντίστοιχο Φ.Κ.Α. και ισχύουν οι διατάξεις που αφορούν στον έλεγχο από το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας και τους αρμόδιους φορείς κοινωνικής ασφάλισης, κατά τις ισχύουσες κατά περίπτωση διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ
ΚΙΝΗΤΡΑ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ

Άρθρο 25

Προσαυξήσεις συντάξεων πέραν των 35 ετών

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 145 του ν. 3655/2008 (Α' 58), αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το ποσό της σύνταξης, όσων συνταξιοδοτούνται από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος, εφόσον συμπληρώνουν άνω των 10.500 ημερών ασφάλισης και το 60^ο έτος της ηλικίας τους, προσαυξάνεται για κάθε 300 ημέρες ασφάλισης, άνω των 10.500 και μέχρι 900 κατ' ανώτατο όριο, κατά το ποσό που αντιστοιχεί στο γινόμενο του 25πλάσιου του τεκμαρτού ημερομισθίου της κλάσης κατάταξης, επί το ποσοστό που προκύπτει από τη διαφορά του ποσοστού του πίνακα β' του άρθρου 29 του α.ν 1846/1951 (Α' 179), όπως ισχύει, της ίδιας κλάσης και του ποσοστού 3,5%.

Στις περιπτώσεις που ο ασφαλισμένος δικαιούται και τη πριμοδότηση που προβλέπεται από την παράγραφο 8 του άρθρου 32 του ν. 1902/1990 (Α' 138), για τον προσδιορισμό της διαφοράς μεταξύ του ποσοστού του ανωτέρω πίνακα β' της κλάσης κατάταξης και του 3,5%, δεν λαμβάνεται υπόψη το ποσοστό πριμοδότησης της ανωτέρω διάταξης».

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 51 του ν. 2084/1992 (Α' 165), τροποποιείται ως εξής:

«2. Το ποσό της σύνταξης για όσους παραμένουν στην υπηρεσία μετά τη συμπλήρωση 35ετούς συντάξιμου χρόνου αυξάνεται κατά 2,5% για κάθε πλήρες έτος ασφάλισης ή 300 ημέρες υπηρεσίας πέραν του 35^{ου} έτους έως και του 37^{ου} και κατά 3,5% για κάθε πλήρες έτος ασφάλισης ή 300 ημέρες υπηρεσίας πέραν του 37^{ου} έτους μέχρι και του 40^{ου}. Η προσαύξηση αυτή χορηγείται και πέραν 80% των συνταξίων αποδοχών της προηγούμενης παραγράφου. Από τις διατάξεις της παραγράφου αυτής εξαιρείται το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, για το οποίο έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της νομοθεσίας του».

3. Η παράγραφος 3 του άρθρου 5 του ν. 1902/1990 (Α' 138), αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Το ποσοστό σύνταξης του μηνιαίου συντάξιμου μισθού των υπαλλήλων που προσλήφθηκαν στο Δημόσιο μέχρι 31.12.1992 και παραμένουν στην υπηρεσία μετά τη συμπλήρωση 35ετούς συντάξιμου χρόνου, αυξάνεται κατά 2,5% για κάθε έτος ασφάλισης πέραν του 35^{ου} έτους έως και του 40^{ου}».

4. Οι προσαυξήσεις του παρόντος άρθρου, καθώς και η προσαύξηση που προβλέπεται από τη διάταξη του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 2α του άρθρου 3 του ν. 3029/2002 (Α' 160), όπως αντικαταστάθηκε με τη διάταξη του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 145 του ν. 3655/2008 (Α' 58), δεν ισχύουν για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από 1.1.2011 και εφεξής.

Άρθρο 26

Προγράμματα εθελουσίας εξόδου

1. Ο πλασματικός χρόνος που προβλέπεται σε προγράμματα επιχειρήσεων του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα, όπως αυτός έχει οριοθετηθεί με τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 1 του ν.1256/1256 (Α' 65), για εθελούσια αποχώρηση του προσωπικού τους, τα οποία καταρτίζονται μετά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, δεν αναγνωρίζεται από τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, προκειμένου για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος ή προσαύξηση του ποσού της σύνταξης.

2. Η εκ μέρους του εργοδότη παροχή οικονομικών καινήτρων πάσης φύσεως σε εργαζόμενους που έχουν συμπληρώσει ή συμπληρώνουν τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, με σκοπό την αποχώρηση από την επιχείρηση και τη συνταξιοδότηση, γνωστοποιείται εντός δεκαπέντε (15) ημερών από την ημερομηνία καταβολής αυτής της παροχής στην αρμόδια ΔΟΥ του εργαζόμενου. Στην περίπτωση αυτή το οικονομικό αυτό κίνητρο υπάγεται στο άρθρο 8 παρ. 14 του ν. 3842/2010 (Α' 58).

3. Τροποποίηση του άρθρου αυτού προϋποθέτει προηγούμενη εκπόνηση σχετικής αναλογιστικής μελέτης από την Εθνική Αναλογιστική Αρχή, γνώμη της Επιτροπής Δημοσίων Επιχειρήσεων, Τραπεζών, Οργανισμών Κοινής Ωφέλειας και Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης της Βουλής, στο βαθμό που ο ΚτΒ της απονέμει την αρμοδιότητα αυτή και γνώμη της Επιτροπής Ανταγωνισμού.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

ΡΥΘΜΙΣΗ ΘΕΜΑΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΦΟΡΕΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Άρθρο 27

Εντάξεις στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ

1. Από 1.1.2013 ο κλάδος κύριας σύνταξης Ναυτικών του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου (Ν.Α.Τ.) εντάσσεται στον κλάδο σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Για την ένταξη του συντάσσεται, έως 31.7.2011, ειδική οικονομική μελέτη που καταρτίζεται από την Εθνική Αναλογιστική Αρχή (Ε.Α.Α.). Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις ένταξης των ήδη ασφαλισμένων, ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τις εισφορές ασφαλισμένων και εργοδοτών καθώς και θέματα κάλυψης των ελλειμμάτων. Από της εντάξεως, οι νέοι εργαζόμενοι ασφαλιζονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και διέπονται από τη νομοθεσία του.

2. Οι προσλαμβανόμενοι για πρώτη φορά στο Δημόσιο από 1.1.2011 και μετά, τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι, λειτουργοί και στρατιωτικοί καθώς και οι τακτικοί

και μετακλητοί υπάλληλοι της Βουλής, των ν.π.δ.δ. και των ΟΤΑ α' και β' βαθμίδας, υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια στον κλάδο κύριας σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Οι ανωτέρω ασφαλιζονται για ασθένεια, επικουρική σύνταξη και εφάπαξ βοήθημα στους οικείους φορείς, στους οποίους υπάγονται οι μετά την 1.1.1993 προσληφθέντες-ασφαλισμένοι στις ανωτέρω Υπηρεσίες.

Άρθρο 28

Οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια του Κλάδου Υγείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ

Ο κλάδος Υγείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ που χορηγεί παροχές ασθένειας σε είδος και χρήμα, από 1.1.2011 λειτουργεί με πλήρη οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια. Οι πόροι, τα ασφαλιστέα πρόσωπα, ο τρόπος λειτουργίας, τα είδη παροχών και οι αρμοδιότητες των Υπηρεσιών του κλάδου εξακολουθούν να διέπονται από την κείμενη νομοθεσία που ισχύει για το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Ο τρόπος και τα ποσοστά διαχωρισμού της περιουσίας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ κατά κλάδο, τα ποσοστά στις δαπάνες διοίκησης και λειτουργίας του, ο τρόπος είσπραξης των εσόδων κατά κλάδο, καθώς και κάθε άλλο θέμα καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης. Οι έως τη δημοσίευση του παρόντος νόμου οικονομικές υποχρεώσεις του ΟΑΕΕ προς το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ περιέρχονται στον Κλάδο Υγείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Ο κλάδος Υγείας καταρτίζει ξεχωριστό ετήσιο Προϋπολογισμό και συντάσσει μέσα στις νόμιμες προθεσμίες αυτοτελή Ισολογισμό, ο οποίος υποβάλλεται με τους ισολογισμούς των άλλων κλάδων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για έγκριση στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης έως την 30^η Ιουνίου κάθε έτους.

Άρθρο 29

Διάκριση των Κεντρικών Υπηρεσιών ΙΚΑ-ΕΤΑΜ

1. Για τη βελτίωση των παρεχομένων υπηρεσιών ασφάλισης και υγείας, οι Κεντρικές Υπηρεσίες του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ εκσυγχρονίζονται, αναδιαρθρώνονται και διακρίνονται σε Υπηρεσίες Ασφάλισης και Υπηρεσίες Υγείας.

2. Οι Υπηρεσίες Ασφάλισης είναι οι αναφερόμενες στο άρθρο 2 παρ.1 περ. α, β, γ, ε, στ, ζ και θ του Οργανισμού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (π.δ. 266/1989 - Α' 127), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

3. Οι Υπηρεσίες Υγείας είναι αυτές που συστήνονται με το άρθρο 30 του παρόντος νόμου και οι αναφερόμενες στο άρθρο 2 παράγραφος. 1 περίπτωση η' του Οργανισμού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (π.δ. 266/1989 - Α' 127), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

5. Η Γενική Διεύθυνση Οικονομοτεχνικών Υπηρεσιών, η Γενική Διεύθυνση Πληροφορικής, η Διεύθυνση Εκπαίδευσης και Ενημέρωσης της Γενικής Διεύθυνσης Διοικητικών Υπηρεσιών, η Διεύθυνση Γραμματείας, η Νομική Υπηρεσία, το Τμήμα Τύπου και το Τμήμα Επικοινωνίας και Δημοσίων Σχέσεων είναι υπηρεσίες κοινές και για τις Υπηρεσίες Ασφάλισης και για τις Υπηρεσίες Υγείας.

Άρθρο 30

Οργανωτική διάρθρωση των Κεντρικών Υπηρεσιών Υγείας

1. Στις Κεντρικές Υπηρεσίες Υγείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ συστήνονται: α) Γενική Διεύθυνση Σχεδιασμού και Ανάπτυξης Υπηρεσιών Υγείας και β) Γενική Διεύθυνση Διαχείρισης Υπηρεσιών, Αξιολόγησης και Ελέγχου Δαπανών Υγείας, καταργούμενης της Γενικής Διεύθυνσης Υπηρεσιών Υγείας του Ιδρύματος του άρθρου 2 παρ. 1 περ. δ' του π.δ. 266/1989 (Α' 127), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του π.δ. 363/1992 (Α' 184).

Ως ημερομηνία έναρξης λειτουργίας τους ορίζεται η 1.1.2011.

2. Η Γενική Διεύθυνση Σχεδιασμού και Ανάπτυξης Υπηρεσιών Υγείας συγκροτείται από τις παρακάτω υπηρεσίες:

α) Διεύθυνση Οργάνωσης, Αξιολόγησης, Μελετών και Εφαρμογών, αποτελούμενη από τα εξής Τμήματα:

Τμήμα Οργάνωσης

Τμήμα Μελετών και Παρακολούθησης Ποιότητας Υπηρεσιών

Τμήμα Αξιολόγησης και Παρακολούθησης Εφαρμογών

β) Διεύθυνση Διαχείρισης Ανθρώπινων Πόρων, αποτελούμενη από τα εξής Τμήματα:

Τμήμα Διαχείρισης Ανθρώπινων Πόρων Ιατρικού Προσωπικού

Τμήμα Διαχείρισης Ανθρώπινων Πόρων Νοσηλευτικού και Λοιπού Υγειονομικού Προσωπικού

Τμήμα Μητρώου

Τμήμα Εργασιακών Σχέσεων

Τμήμα Πειθαρχικών Υποθέσεων

γ) Διεύθυνση Βιοϊατρικής Τεχνολογίας, αποτελούμενη από τα εξής Τμήματα:

Τμήμα Προγραμματισμού και Εφαρμογών

Τμήμα Οργάνωσης και Παρακολούθησης Εξοπλισμού

Τμήμα Συντήρησης Ιατρικών Μηχανημάτων

δ) Διεύθυνση Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας, αποτελούμενη από τα εξής Τμήματα:

Τμήμα Αναπηρίας

Τμήμα Α' Προγραμματισμού Ειδικού Σώματος

Τμήμα Β' Προγραμματισμού Ειδικού Σώματος

Τμήμα Ιατρικής της Εργασίας

Τμήμα Αποκατάστασης

Το Τμήμα Β' Προγραμματισμού Ειδικού Σώματος εδρεύει στη πόλη της Θεσσαλονίκης και λειτουργεί ως αποκεντρωμένη υπηρεσία της Διεύθυνσης.

Από την ημερομηνία έναρξης λειτουργίας της Διεύθυνσης Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας καταργούνται οι προβλεπόμενες από το π.δ. 266/1989 (Α' 127), όπως τροποποιήθηκε με το π.δ. 363/1992 (Α' 184), περιφερειακές υπηρεσίες α) Υπηρεσία Υγειονομικών Επιτροπών Αναπηρίας Αθήνας και β) Υπηρεσία Υγειονομικών Επιτροπών Αναπηρίας Θεσσαλονίκης.

3. Η Γενική Διεύθυνση Διαχείρισης Υπηρεσιών, Αξιολόγησης και Ελέγχου Δαπανών Υγείας συγκροτείται από τις παρακάτω υπηρεσίες:

α) Διεύθυνση Ανάλυσης, Αξιολόγησης και Ελέγχου Δαπανών Υγείας, αρμοδιότητες την ανάλυση, αξιολόγηση και κοστολόγηση κάθε νέας παροχής υγείας που υιοθετείται από το Ίδρυμα καθώς και την παρακολούθηση και τον έλεγχο όλων των δαπανών υγείας στο πλαίσιο του προϋπολογισμού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αποτελούμενη από τα εξής Τμήματα:

- Τμήμα Παρακολούθησης Δαπανών Υγείας
- Τμήμα Ελέγχου Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Περίθαλψης
- Τμήμα Ελέγχου Φαρμακευτικής και Πρόσθετης Περίθαλψης

β) Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας, αποτελούμενη από τα εξής Τμήματα:

- Τμήμα Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υπηρεσιών ΙΚΑ-ΕΤΑΜ
- Τμήμα Εξωτερικών Προμηθευτών Πρωτοβάθμιας Φροντίδας
- Τμήμα Ιατρικής Φυσικής

γ) Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Φροντίδας Υγείας, αποτελούμενη από τα εξής Τμήματα:

- Τμήμα Δευτεροβάθμιας Φροντίδας Υπηρεσιών ΙΚΑ-ΕΤΑΜ
- Τμήμα Εξωτερικών Προμηθευτών Δευτεροβάθμιας Φροντίδας

Η Διεύθυνση αναδιαρθρώνεται με την πλήρη υπαγωγή των νοσοκομείων στο ΕΣΥ.

δ) Διεύθυνση Προληπτικής Ιατρικής, αποτελούμενη από τα εξής Τμήματα:

- Τμήμα Προληπτικής Ιατρικής
- Τμήμα Δευτερογενούς Πρόληψης
- Τμήμα Κοινωνικής Μέριμνας και Λοιπών Μορφών Φροντίδας

ε) Διεύθυνση Οδοντιατρικής

- Τμήμα Οδοντιατρικής Περίθαλψης
- Τμήμα Προληπτικής Οδοντιατρικής

στ) Διεύθυνση Φαρμακευτικής, αποτελούμενη από τα εξής Τμήματα:

- Τμήμα Φαρμακευτικής Αντίληψης
- Τμήμα Συνταγογραφίας και Φαρμακευτικής Ενημέρωσης
- Τμήμα Κεντρικού Φαρμακείου
- Τμήμα Κεντρικής Μονάδας Επεξεργασίας Συνταγών (Κ.Μ.Ε.Σ.)
- Τμήμα Γραμματείας

Οι αρμοδιότητες των Κεντρικών Υπηρεσιών Υγείας που συστήνονται με το παρόν άρθρο, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια για την οργάνωση και λειτουργία τους, καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, που εκδίδεται μετά από πρόταση του Δ.Σ. του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

4. Στη Γενική Διεύθυνση Σχεδιασμού και Ανάπτυξης Υπηρεσιών Υγείας προϊστάται υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Ιατρών ή ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού με ειδίκευση στη Διαχείριση Υπηρεσιών Υγείας. Στις Διευθύνσεις που συγκροτούν τη Γενική Διεύθυνση και στα Τμήματα αυτών προϊστανται:

α) Στη Διεύθυνση Οργάνωσης, Αξιολόγησης, Μελετών και Εφαρμογών, υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού.

Στα Τμήματα της Διεύθυνσης, υπάλληλοι των κλάδων ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού και ελλείψει αυτών ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων.

β) Στη Διεύθυνση Διαχείρισης Ανθρώπινων Πόρων, υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού.

Στα Τμήματα της Διεύθυνσης, υπάλληλοι των κλάδων ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού και ελλείπει αυτών ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων.

γ) Στη Διεύθυνση Βιοϊατρικής Τεχνολογίας, υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Ιατρών με εξειδίκευση στο αντικείμενο.

Στα Τμήματα Προγραμματισμού και Εφαρμογών και Οργάνωσης και Παρακολούθησης Εξοπλισμού της Διεύθυνσης, υπάλληλοι των κλάδων ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού ή ΠΕ Μηχανικών.

Στο Τμήμα Συντήρησης Ιατρικών Μηχανημάτων, υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Μηχανικών με εξειδίκευση στη Βιοϊατρική Τεχνολογία ή ΤΕ Μηχανικών, ειδικότητας ιατρικών εφαρμογών.

δ) Στη Διεύθυνση Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας, υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Ιατρών.

Στο Τμήμα Αναπηρίας, υπάλληλος του Κλάδου ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού και ελλείπει αυτού ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων.

Στα Τμήματα Α' Προγραμματισμού Ειδικού Σώματος, Β' Προγραμματισμού Ειδικού Σώματος και στο Τμήμα Ιατρικής της Εργασίας, υπάλληλοι του Κλάδου ΠΕ Ιατρών. Ειδικότερα για το Τμήμα Ιατρικής της Εργασίας απαιτείται ο ιατρός να κατέχει την ειδικότητα της ιατρικής της εργασίας.

Στο Τμήμα Αποκατάστασης, υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Ιατρών ή υπάλληλος του Κλάδου ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού και ελλείπει αυτού, ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων.

5. Στη Γενική Διεύθυνση Διαχείρισης Υπηρεσιών, Αξιολόγησης και Ελέγχου Δαπανών Υγείας προΐσταται υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Ιατρών ή Οδοντιάτρων. Στις Διευθύνσεις που συγκροτούν τη Γενική Διεύθυνση και στα Τμήματα αυτών προΐστανται:

α) Στη Διεύθυνση Ανάλυσης, Αξιολόγησης και Ελέγχου Δαπανών Υγείας, υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού με ειδικότητα Οικονομολόγου.

Στα Τμήματα της Διεύθυνσης, υπάλληλοι του κλάδου ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού.

β) Στη Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας, υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Ιατρών ή ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού.

Στα Τμήματα Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υπηρεσιών ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και Εξωτερικών Προμηθευτών Πρωτοβάθμιας Φροντίδας, υπάλληλοι των κλάδων ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού και ελλείπει αυτών ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων.

Στο Τμήμα Ιατρικής Φυσικής, υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Φυσικών Ιατρικής-Ακτινοφυσικών.

γ) Στη Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Φροντίδας Υγείας, υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Ιατρών ή ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού.

Στα Τμήματα της Διεύθυνσης, υπάλληλοι των κλάδων ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού και ελλείπει αυτών ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων.

δ) Στη Διεύθυνση Προληπτικής Ιατρικής, υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Ιατρών

Στα Τμήματα Προληπτικής Ιατρικής και Δευτερογενούς Πρόληψης, υπάλληλοι του κλάδου ΠΕ Ιατρών.

Στο Τμήμα Κοινωνικής Μέριμνας και λοιπών Μορφών Φροντίδας, υπάλληλος του Κλάδου ΠΕ Ψυχολόγων και Κοινωνικής Εργασίας ειδικότητας Κοινωνικής Εργασίας ή υπάλληλος του Κλάδου ΤΕ Κοινωνικής Εργασίας ή υπάλληλος του Κλάδου ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού και ελλείψει αυτού ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων.

ε) Στη Διεύθυνση Οδοντιατρικής και στα Τμήματά της υπάλληλοι του κλάδου ΠΕ Οδοντιάτρων.

στ) Στη Διεύθυνση Φαρμακευτικής και στα Τμήματά της, υπάλληλοι του κλάδου ΠΕ Φαρμακοποιών, εκτός του Τμήματος Γραμματείας, στο οποίο προϊστάται υπάλληλος του Κλάδου ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού και ελλείψει αυτού ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων.

6. Οι διατάξεις του άρθρου 29 και του παρόντος αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα του Οργανισμού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (π.δ. 266/1898 - Α'127), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, και τροποποιούνται εφεξής με τη διαδικασία που ισχύει για την τροποποίηση του Οργανισμού του Ιδρύματος.

Άρθρο 31

Ενιαίο Σύστημα Υπηρεσιών Υγείας

1. Για τη διαμόρφωση ενιαίου πλαισίου παροχής υπηρεσιών υγείας στον πληθυσμό της χώρας οι μονάδες πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας υγείας του ΕΣΥ, των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (Φ.Κ.Α.) αρμοδιότητας της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του Οίκου Ναύτη, εντάσσονται και λειτουργούν σε ενιαίο πλαίσιο.

2. Α. Για την ομαλή μετάβαση στο Ενιαίο Σύστημα Υπηρεσιών Υγείας συστήνεται στο Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Συμβούλιο Συντονισμού, το οποίο αποτελείται από:

- α) Τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, ως Πρόεδρο
- β) Τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης
- γ) Τον Γενικό Γραμματέα Υγείας του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης
- δ) Τον Γενικό Γραμματέα Δημόσιας Υγείας του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης
- ε) Τον Γενικό Γραμματέα της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης
- στ) Το Διοικητή του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, αναπληρωτή του τον Υποδιοικητή ΙΚΑ-ΕΤΑΜ σε θέματα υγείας
- ζ) Έναν (1) εκπρόσωπο των ασφαλισμένων με τον αναπληρωτή του, που υποδεικνύεται από τη Γ.Σ.Ε.Ε.
- η) Έναν (1) εκπρόσωπο των υπαλλήλων με τον αναπληρωτή του, που υποδεικνύεται από την ΑΔΕΔΥ
- θ) Έναν (1) εκπρόσωπο του ΚΕΣΥ με τον αναπληρωτή του

Β. Τα μέλη του Συμβουλίου με τους αντίστοιχους αναπληρωτές τους, ο εισηγητής και οι γραμματείς υποστήριξης του Συμβουλίου διορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και για χρονικό διάστημα δύο (2) ετών.

Γ. Το Συμβούλιο είναι αρμόδιο για:

- α) τον καθορισμό των όρων λειτουργίας και συνεργασίας των συμμετεχόντων με τις δομές τους μονάδων ΕΣΥ και Φ.Κ.Α.
- β) τον καθορισμό του είδους και της κοστολόγησης των παρεχόμενων υπηρεσιών από αυτούς
- γ) τον επιμερισμό των λειτουργικών εξόδων και των δαπανών περίθαλψης μεταξύ όλων των εμπλεκόμενων φορέων
- δ) τα θέματα μεταβίβασης των περιουσιακών στοιχείων των ως άνω μονάδων και
- ε) τα θέματα διοίκησης, μεταφοράς προσωπικού και μισθολογικής και βαθμολογικής τακτοποίησης αυτού.

Δ. Οι αποφάσεις του Συμβουλίου που αφορούν τα θέματα των περιπτώσεων α, β και γ υλοποιούνται με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης που εκδίδονται εντός προθεσμίας δύο (2) ετών από της σύστασής του. Τα λοιπά θέματα ρυθμίζονται νομοθετικά.

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης που εκδίδεται το αργότερο εντός έξι (6) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, επιλέγονται διοικητικές περιφέρειες της χώρας για την έναρξη της πιλοτικής εφαρμογής των ανωτέρω.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Υγείας και Αλληλεγγύης, που εκδίδεται μετά από γνώμη των διοικήσεων των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης και του ΟΠΑΔ, εναρμονίζονται μεταξύ τους οι κανόνες που καθορίζουν το καθεστώς παροχών υγειονομικής περίθαλψης των ατόμων που πάσχουν από διαβήτη.

Άρθρο 32

Σύμπραξη Φ.Κ.Α. για παροχές υγείας

1. Το δεύτερο κλιμάκιο του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλειας (Σ.Κ.Α.), το οποίο συστάθηκε με την περίπτωση Β της παραγράφου 7 του άρθρου 23 του ν.3232/2004 (Α 48) και λειτουργεί στη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων μετονομάζεται σε Συντονιστικό Συμβούλιο Παροχών Υγείας (ΣΥ.Σ.Π.Υ).

Το Συμβούλιο αποτελείται από:

α) το Γενικό Γραμματέα της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ως Πρόεδρο, με τον αναπληρωτή του

β) τους Διοικητές ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ΟΓΑ και Ο.Α.Ε.Ε. και τους Προέδρους Ο.Π.Α.Δ., Ε.Τ.Α.Α., Ε.Τ.Α.Π.-Μ.Μ.Ε. και Τ.Α.Υ.Τ.Ε.Κ.Ω., με αναπληρωτές τους τους αρμόδιους Γενικούς Διευθυντές των παραπάνω Φορέων

γ) το Γενικό Επιθεωρητή της ΥΠΕΔΥΦΚΑ, με αναπληρωτή του ένα Διευθυντή της ΥΠΕΔΥΦΚΑ

δ) το Νομικό Σύμβουλο της Γ.Γ.Κ.Α., με αναπληρωτή του τον αρχαιότερο Πάρεδρο της ΓΓΚΑ

ε) έναν (1) εκπρόσωπο των ασφαλισμένων με τον αναπληρωτή του, που υποδεικνύεται από τη Γ.Σ.Ε.Ε και

στ) έναν (1) εκπρόσωπο των εργοδοτών, με τον αναπληρωτή του, που υποδεικνύεται από το Σ.Ε.Β., τη Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε. και την Ε.Σ.Ε.Ε.

Ως εισηγητής ορίζεται ο Διευθυντής της Δ/σης Ασφάλισης Ασθένειας και Μητρότητας της Γ.Γ.Κ.Α, με αναπληρωτή του Τμηματάρχη της ίδιας Δ/σης.

Χρήη γραμματέα εκτελεί υπάλληλος της παραπάνω Δ/νσης, που ορίζεται με τον αναπληρωτή του με την απόφαση διορισμού των μελών.

2. Το Συντονιστικό Συμβούλιο Παροχών Υγείας αποφασίζει για:

- α) Το σχεδιασμό ενιαίων κανόνων αγοράς υπηρεσιών υγείας σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα για λογαριασμό των ασφαλιστικών οργανισμών και του ΟΠΑΔ.
- β) Τον καθορισμό των κριτηρίων και των όρων σύναψης συμβάσεων των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης και ΟΠΑΔ με όλους τους παρόχους υγείας.
- γ) Την αναθεώρηση και τροποποίηση των όρων αυτών, όπου και όποτε αυτό απαιτείται.
- δ) Το ύψος της αποζημίωσης από τους ΦΚΑ και τον ΟΠΑΔ των υλικών, των πρόσθετων ειδών και των υλικών για χειρουργικές επεμβάσεις.
- ε) Τη μέτρηση ποιότητας και κόστους των υπηρεσιών υγείας από το δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

Οι αποφάσεις του Συμβουλίου κοινοποιούνται από τον Πρόεδρο αυτού σε όλους τους συμμετέχοντες Φορείς και είναι δεσμευτικές για αυτούς.

3. Ο Πρόεδρος και τα μέλη του Συμβουλίου με τους αντίστοιχους αναπληρωτές τους διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης για χρονικό διάστημα τριών (3) ετών.

Το Συμβούλιο συνεδριάζει όσες φορές παρίσταται ανάγκη προς τούτο.

Για τον τρόπο λειτουργίας του εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας.

4. Οι αρμοδιότητες του υφιστάμενου, έως τη δημοσίευση του παρόντος δευτέρου κλιμακίου του Σ.Κ.Α. ασκούνται από το πρώτο κλιμάκιο, το οποίο μετονομάζεται σε Συμβούλιο Κοινωνικής Ασφάλειας (Σ.Κ.Α.).

Μετά την κατάργηση του δευτέρου κλιμακίου του Σ.Κ.Α., οι υπάλληλοι της Γ.Γ.Κ.Α. διορίζονται ως μέλη στα Διοικητικά Συμβούλια των ασφαλιστικών οργανισμών χωρίς διαδικασία επιλογής. Για τους ίδιους υπαλλήλους ΠΕ κατηγορίας και για τη συμμετοχή τους ως μελών στα ΔΣ και τις Διοικούσες των ΦΚΑ απαιτείται η προϋπόθεση πενταετούς υπηρεσίας στη ΓΓΚΑ καταργουμένης κάθε αντίθετης διάταξης.

5. Το στοιχείο ε' της περίπτωσης Α της παραγράφου 7 του άρθρου 23 του ν. 3232/2004 (Α' 48) αντικαθίσταται ως εξής: «Τον αρμόδιο για κάθε θέμα Γενικό Διευθυντή της Γ.Γ.Κ.Α., που αναπληρώνεται από Διευθυντή της Γ.Γ.Κ.Α.»

6. Α. Στη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Γ.Γ.Κ.Α.) συστήνεται Δευτεροβάθμια Ειδική Υγειονομική Επιτροπή, η οποία είναι αρμόδια να γνωματεύει επί θεμάτων νοσηλείας στο εξωτερικό ασθενών ασφαλισμένων ασφαλιστικών οργανισμών αρμοδιότητας Γ.Γ.Κ.Α.

Η Ειδική αυτή επιτροπή είναι τριμελής και απαρτίζεται από:

- α) τον Γενικό Γραμματέα της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ως Πρόεδρο με αναπληρωτή του το Γενικό Διευθυντή Κοινωνικής Ασφάλισης
- β) ένα (1) Μέλος Διδακτικού Επιστημονικού Προσωπικού Ιατρικής Σχολής ενός εκ των Πανεπιστημίων της Χώρας, με τον αναπληρωτή του και
- γ) έναν (1) ιατρό - Πρόεδρο της Ειδικής Υγειονομικής Επιτροπής Αθήνας (τρία κλιμάκια), με τον αναπληρωτή του.

Εφόσον η επιτροπή το κρίνει σκόπιμο, δύναται να συμμετέχει ιατρός της ειδικότητας της πάθησης του εξεταζόμενου ασφαλισμένου.

Β. Ο Πρόεδρος και τα μέλη της Δευτεροβάθμιας Ειδικής Υγειονομικής Επιτροπής με τους αναπληρωτές τους διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης για χρονικό διάστημα δύο (2) ετών.

Τα θέματα που εισάγονται στην επιτροπή εισηγούνται εκπρόσωποι των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, ως εισηγητές.

Χρέη γραμματέα της επιτροπής εκτελεί υπάλληλος της Δ/σης Ασφάλισης Ασθένειας & Μητρότητας της Γ.Γ.Κ.Α., που ορίζεται με τον αναπληρωτή του από τον πρόεδρο της επιτροπής.

Γ. Η Δευτεροβάθμια Ειδική Υγειονομική Επιτροπή είναι αρμόδια για την:

α) γνωμοδότηση ύστερα από ένσταση κατά απορριπτικών αποφάσεων των ειδικών υγειονομικών επιτροπών, που έχουν συσταθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 39 του ν. 1759/1988 (Α' 217) για τη νοσηλεία στο εξωτερικό των ασφαλισμένων όλων των κλάδων ασθένειας των φορέων κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας Γ.Γ.Κ.Α.

β) παροχή προτάσεων συμβουλευτικού χαρακτήρα προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης επί θεμάτων νοσηλείας στο εξωτερικό σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και τον κοινοτικό κανονισμό (1408/1971 και 574/1972).

Δ. Δικαίωμα ένστασης στην Δευτεροβάθμια Ειδική Υγειονομική Επιτροπή έχει αφενός ο ασφαλισμένος μέσα σε δέκα (10) εργάσιμες ημέρες από την ημερομηνία γνωστοποίησης σ' αυτόν της απόφασης της ειδικής υγειονομικής επιτροπής (ΕΥΕΕ) από τον ασφαλιστικό του φορέα και αφετέρου ο αρμόδιος Διευθυντής του φορέα εντός της ίδιας προθεσμίας.

Αποφάσεις ειδικών υγειονομικών επιτροπών για τις οποίες έχουν υποβληθεί ενστάσεις και μέχρι τη γνωμοδότηση της Δευτεροβάθμιας Ειδικής Υγειονομικής Επιτροπής δεν εξετάζονται από τα αρμόδια όργανα του φορέα.

Ο τρόπος λειτουργίας της Ειδικής Επιτροπής, ο αριθμός των συνεδριάσεων κατά μήνα, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια σχετική με την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης.

Άρθρο 33

Μικτά κλιμάκια για την καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής

1. Στην περίπτωση γ του άρθρου 9 του π.δ.213/1992 (Α' 102), στο Τμήμα Εποπτείας και Καταγγελιών Διαχείρισης της Διεύθυνσης Επιθεώρησης της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης προστίθενται αρμοδιότητες ως εξής:

α) Ο σχεδιασμός, ο προγραμματισμός και η συγκρότηση των μικτών κλιμακίων ελέγχου επιχειρήσεων για έσοδα και ανασφάλιστη εργασία στις επιχειρήσεις γενικά
β) Η εποπτεία και ο συντονισμός των ενεργειών των εν λόγω κλιμακίων
γ) Η διαμόρφωση των επιμέρους επιχειρησιακών προγραμμάτων για την υλοποίηση των γενικών και ειδικών σχεδίων δράσης που καθορίζονται από τις Διοικήσεις των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης

2. Ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης Επιθεώρησης της ΓΓΚΑ έχει την αρμοδιότητα για τη συγκρότηση των μικτών κλιμακίων, αποτελούμενων από υπαλλήλους της

Διεύθυνσης Επιθεώρησης της ΓΓΚΑ και από υπαλλήλους των ΦΚΑ, πλην ΙΚΑ-ΕΤΑ, που υπηρετούν στις Διευθύνσεις Επιθεώρησης και στα Τμήματα Εσόδων αυτών, σε συνεργασία με τους Προϊσταμένους των Διευθύνσεων Επιθεώρησης των ΦΚΑ. Οι ανωτέρω υπάλληλοι δύναται να συμμετέχουν και στα μικτά κλιμάκια της παραγράφου 1 του άρθρου 151 του ν. 3655/2008 (Α' 58), σύμφωνα με τη διαδικασία που περιγράφεται στο εν λόγω άρθρο.

3. Τα μικτά κλιμάκια διενεργούν επιτόπιους ελέγχους στις κάθε είδους επιχειρήσεις που λειτουργούν σε όλη την επικράτεια για τη διαπίστωση των απασχολουμένων και μη ασφαλισμένων στους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης και τον εντοπισμό της εισφοροδιαφυγής γενικότερα, είτε μετά από προγραμματισμένη εντολή, είτε μετά από υπηρεσιακή αναφορά, είτε μετά από καταγγελία. Ένας υπάλληλος της Δ/σης Επιθεώρησης, από τα μέλη κάθε μικτού κλιμακίου ορίζεται με την εντολή ελέγχου ως υπεύθυνος κλιμακίου.

4. Οι υπάλληλοι που συμμετέχουν στα μικτά κλιμάκια κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, ενεργούν και ως ανακριτικοί υπάλληλοι, έχουν πρόσβαση στα αρχεία και έγγραφα της επιχείρησης και λαμβάνουν γνώση οποιουδήποτε από τα τηρούμενα βιβλία, μητρώα, έγγραφα και κάθε είδους σχετικού με το διενεργούμενο έλεγχο στοιχείου της επιχείρησης χρήσιμου για την άσκηση του έργου τους. Η δαπάνη για τη μετακίνηση των υπαλλήλων των ΦΚΑ θα βαρύνει την υπηρεσία στην οποία υπηρετούν.

5. Τα προγράμματα εργασίας των μικτών κλιμακίων διαμορφώνονται από τη Διεύθυνση Επιθεώρησης με χρονική διάρκεια ενός μηνός και κοινοποιούνται στους υπαλλήλους εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος πριν από την ημερομηνία διενέργειας του ελέγχου.

6. Ο παρεμποδίζων την είσοδο των υπαλλήλων των μικτών κλιμακίων στους τόπους εργασίας κατά την άσκηση των καθηκόντων τους ως και ο υπόχρεος προς παροχή στοιχείων ή πληροφοριών εργοδότης, διευθυντής της επιχείρησης ή εκπρόσωπος ή υπάλληλος, που αρνείται την παροχή των στοιχείων και πληροφοριών ή παρέχει ψευδείς πληροφορίες ή στοιχεία, επιβάλλεται αυτοτελές διοικητικό πρόστιμο ύψους 3.000€ έως 15.000€ που εκδίδεται με σχετικό παραστατικό από τους αρμόδιους ΦΚΑ κατόπιν εγγράφου εντολής των ελεγκτών των μικτών κλιμακίων και μετά από πρόσκλησή τους για παροχή εξηγήσεων.

Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης προσδιορίζονται τα κριτήρια με τα οποία καθορίζεται το ύψος του προστίμου.

7. Τα μικτά κλιμάκια κατά τη διάρκεια του ελέγχου συντάσσουν ειδικό Έντυπο Ελέγχου, το οποίο υπογράφεται από τον υπεύθυνο του μικτού κλιμακίου και τον ελεγχόμενο. Τα σχετικά Έντυπα Ελέγχου σχεδιάζονται από τη Διεύθυνση Επιθεώρησης της ΓΓΚΑ. Αντίγραφο του Εντύπου Ελέγχου διαβιβάζεται από τη Διεύθυνση Επιθεώρησης στις αρμόδιες υπηρεσίες των ΦΚΑ, οι οποίες εντός μηνός πρέπει να προβούν στις απαραίτητες ενέργειες για τη λήψη μέτρων, σύμφωνα με τις καταστατικές τους διατάξεις, με άμεση κοινοποίησή τους στη Διεύθυνση Επιθεώρησης της ΓΓΚΑ.

8. Η Διεύθυνση Επιθεώρησης και οι αρμόδιες υπηρεσίες των ΦΚΑ ασκούν ελέγχους παράλληλα και ανεξάρτητα από αυτούς που διενεργούν τα μικτά κλιμάκια.

9. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 18 του ν.3260/2004 (Α' 151), όπως τροποποιήθηκε με την παράγραφο 5 του άρθρου 32 του ν.3846/2010 (Α' 66), έχουν ανάλογη εφαρμογή για τους συμμετέχοντες στα μικτά κλιμάκια του παρόντος άρθρου.

10. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 32 του ν. 2676/1999 (Α' 19), που προστέθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου Δέκατου του ν. 3607/2007 (Α' 245), αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε περιπτώσεις που κρίνεται απαραίτητη η συμμετοχή στα μικτά κλιμάκια ιατρών ή φαρμακοποιών, αυτή θα είναι υποχρεωτική με ευθύνη της Διοίκησης του ασφαλιστικού φορέα στον οποίο υπηρετούν. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις είναι δυνατό να διεξάγονται με απόφαση της Διοίκησης του φορέα συμπληρωματικοί έλεγχοι και από τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης».

Άρθρο 34

Σύσταση Κέντρου Πληροφόρησης Ασφαλισμένων και Συνταξιούχων (Κ.Π.Α.Σ.)

1. Στη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων συστήνεται Κέντρο Πληροφόρησης Ασφαλισμένων και Συνταξιούχων (Κ.Π.Α.Σ.) σε επίπεδο Αυτοτελούς Τμήματος, η οποία υπάγεται απευθείας στην Γενική Διεύθυνση Διοικητικής Υποστήριξης της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Ως ημερομηνία έναρξης λειτουργίας του καθορίζεται η 1.1.2011.

2. Έργο του Κ.Π.Α.Σ είναι:

α. Η παροχή πληροφοριών και η σωστή ενημέρωση των ασφαλισμένων σχετικά με τα δικαιώματα και τις ενέργειες που απαιτούνται για τη διεκπεραίωση των υποθέσεών τους σε θέματα αρμοδιότητας της Γ.Γ.Κ.Α.

β. Η κατεύθυνση των ασφαλισμένων στις αρμόδιες για την υπόθεσή τους υπηρεσίες.

γ. Η διερεύνηση των παραπόνων των συναλλασσόμενων με τις υπηρεσίες της Γ.Γ.Κ.Α. και των Φ.Κ.Α., η υποβολή προτάσεων για τη βελτίωση της λειτουργίας τους και την απλούστευση διαδικασιών.

δ. Η διασύνδεση και η συνεργασία με τις οργανικές μονάδες των Φ.Κ.Α. που έχουν ως αρμοδιότητα την εξυπηρέτηση του πολίτη.

ε. Η διασύνδεση και η συνεργασία με τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών (Κ.Ε.Π.) σε θέματα ασφάλισης και παροχών.

στ. Η ηλεκτρονική διασύνδεση με τα υφιστάμενα και μελλοντικά Πληροφοριακά Συστήματα των Φ.Κ.Α. και των Κ.Ε.Π. για την άντληση των απαραίτητων πληροφοριών και την υποστήριξη του έργου του.

ζ. Η συνεχής παρακολούθηση των αλλαγών που επέρχονται σε θέματα ασφάλισης, παροχών και υγείας, αρμοδιότητας Γ.Γ.Κ.Α.

η. Η παραλαβή αιτήσεων ασφαλισμένων για την έκδοση προσωρινών συνταξιοδοτικών πράξεων.

Οι παραπάνω διατάξεις αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα του Οργανισμού της ΓΓΚΑ (π.δ.213/1992, Α' 102), όπως ισχύει.

3. Το Κ.Π.Α.Σ. στελεχώνεται με διοικητικό προσωπικό της Γ.Γ.Κ.Α. και των Φ.Κ.Α., το οποίο αποσπάται από τους φορείς με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης χωρίς χρονικό περιορισμό κατά παρέκκλιση των κειμένων

διατάξεων. Οι εν λόγω υπάλληλοι προέρχονται από διάφορες κατηγορίες και κλάδους με γνωστικό αντικείμενο σχετικό με το έργο του Κ.Π.Α.Σ και μοριοδοτούνται με μόρια επιπλέον, όπως αυτά καθορίζονται στο ν. 3839/2010 (Α' 510), για κάθε έτος υπηρεσίας τους στο Κ.Π.Α.Σ. και έως 300 μόρια, για την επιλογή τους ως προϊστάμενοι οργανικών μονάδων. Του Κ.Π.Α.Σ προΐσταται υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Κοινωνικής Ασφάλισης.

Το Κ.Π.Α.Σ. στεγάζεται σε χώρο προσβάσιμο στα άτομα με αναπηρία.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης είναι δυνατή η τροποποίηση ή συμπλήρωση των ως άνω περιγραφόμενων αρμοδιοτήτων.

Άρθρο 35

Ενιαίο σύστημα ελέγχου συντάξεων

1. Δημιουργείται, έως 31.10.2010, ενιαίο σύστημα ελέγχου καταβολής των συντάξεων. Αρμόδιος φορέας για τη λειτουργία του συστήματος αυτού ορίζεται η Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση Κοινωνικής Ασφάλισης (ΗΔΙΚΑ ΑΕ.). Οι Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης εποπτείας Υπουργείων Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, και Εθνικής Άμυνας και το Δημόσιο, υποχρεούνται να αποστέλλουν στην ΗΔΙΚΑ ΑΕ, σε ηλεκτρονική μορφή, αρχείο πληρωμών συντάξεων, στο οποίο περιέχονται αναλυτικά και ανά συνταξιούχο τα ποσά των συντάξεων που καταβάλλει ο κάθε φορέας.

2. Η ΗΔΙΚΑ ΑΕ υποχρεούται στην ανάπτυξη διοικητικού και πληροφοριακού συστήματος, μέσω του οποίου πραγματοποιείται έλεγχος διασταύρωσης καταβολής των συντάξεων στους δικαιούχους. Ο έλεγχος περιλαμβάνει διασταυρώσεις στοιχείων με βάση τον ΑΜΚΑ ή με χρήση κάθε άλλου πρόσφορου αριθμού ταυτοποίησης, χρήση αρχείων από άλλες υπηρεσίες, καθώς και κατά περίπτωση συνεργασία με τις διευθύνσεις πληροφορικής των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης για θέματα που ανακύπτουν κατά τον έλεγχο. Η διενέργεια του ελέγχου γίνεται από την ΗΔΙΚΑ ΑΕ, στο χώρο της ΗΔΙΚΑ ΑΕ, σύμφωνα με τη νομοθεσία περί προστασίας των προσωπικών δεδομένων.

3. Σε περίπτωση που από τον έλεγχο προκύπτει για ασφαλισμένο ή συνταξιούχο η μη τήρηση του νομοθετικού πλαισίου και του συνόλου των κριτηρίων που έχουν τεθεί για τους σχετικούς ελέγχους, η ΗΔΙΚΑ ΑΕ ενημερώνει σχετικά τους αρμόδιους φορείς για περαιτέρω ενέργειες.

Άρθρο 36

Παρακολούθηση αναγκαστικής εισπραξης ασφαλιστικών εισφορών των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης

1. Ο χειρισμός των θεμάτων που αφορούν στην παρακολούθηση της αναγκαστικής εισπραξης των εσόδων από καθυστερούμενες εισφορές και τη λήψη κάθε αναγκαστικού μέτρου, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, διενεργείται από τις αρμόδιες υπηρεσίες των ΦΚΑ σε συνεργασία με τη Νομική Υπηρεσία αυτών. Εξαιρείται το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, στις υπηρεσίες του οποίου εφαρμόζεται ειδικό ηλεκτρονικό μητρώο οφειλετών.

Σε περίπτωση που δεν υπάρχουν σχετικές υπηρεσίες στους ΦΚΑ ή οι υφιστάμενες αδυνατούν ή καθυστερούν υπέρμετρα την παρακολούθηση της αναγκαστικής εισπραξης των εσόδων από καθυστερούμενες εισφορές και τη λήψη κάθε αναγκαστικού μέτρου, δύνανται μετά από απόφαση των Διοικητικών Συμβουλίων τους να αναθέτουν την διεκπεραίωση των εν λόγω υποθέσεων σε άλλους ΦΚΑ ή ν.π.δ.δ.

2. Για τη διαδικασία ανάθεσης εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 89 του ν. 2084/1992 (Α' 165).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

ΘΕΜΑΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

Άρθρο 37

Χρηματοδότηση συστήματος κοινωνικής ασφάλισης

Από 1.1.2015 το κράτος αναλαμβάνει τη χρηματοδότηση της βασικής σύνταξης όλων των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και του NAT, πλην των Ε.Τ.Α.Α., Ε.Τ.Α.Π.-Μ.Μ.Ε. και του συστήματος ασφάλισης προσωπικού της ΤτΕ. Το ποσό αυτό επιμερίζεται στους οργανισμούς ανάλογα με τον αριθμό των δικαιούχων και των ποσών που καταβάλλονται.

Άρθρο 38

Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων

1. Από 1.8.2010 θεσπίζεται Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (ΕΑΣ) η οποία τηρείται σε λογαριασμό με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια, στο Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών (ΑΚΑΓΕ) το οποίο συστάθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 149 του ν. 3655/2008 (Α' 58).

Σκοπός του Λογαριασμού είναι η κάλυψη ελλειμμάτων των κλάδων κύριας σύνταξης ΦΚΑ.

2. Η Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων παρακρατείται μηνιαία κατά την καταβολή της σύνταξης από τις συντάξεις κύριας ασφάλισης των συνταξιούχων του δημοσίου, NAT και των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (Φ.Κ.Α.) αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης υπολογίζεται στο συνολικό ποσό της σύνταξης και καθορίζεται ως εξής:

- α. Για συντάξεις από 1.400,01 € έως 1.700,00 €, ποσοστό 3%
- β. Για συντάξεις από 1.700,01 € έως 2.000,00 €, ποσοστό 4%
- γ. Για συντάξεις από 2.000,01 € έως 2.300,00 €, ποσοστό 5%
- δ. Για συντάξεις από 2.300,01 € έως 2.600,00 €, ποσοστό 6%
- ε. Για συντάξεις από 2.600,01 € έως 2.900,00 €, ποσοστό 7%
- στ. Για συντάξεις από 2.900,01 € έως 3.200,00 €, ποσοστό 8%
- ζ. Για συντάξεις από 3.200,01 € έως 3.500,00 €, ποσοστό 9%
- η. Για συντάξεις από 3.500,01 € και άνω, ποσοστό 10%

3 α. Για την πρώτη κατηγορία το ποσό της σύνταξης μετά την παρακράτηση της εισφοράς δεν μπορεί να υπολείπεται των χιλίων τετρακοσίων ευρώ (1.400 €).

β. Στο ποσό της σύνταξης συμπεριλαμβάνεται η ειδική προσαύξηση που καταβάλλεται από τον Τομέα Σύνταξης Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων καθώς και η χορηγούμενη προσαύξηση από τον Τομέα Σύνταξης και Ασφάλισης Υγειονομικών του Ενιαίου Ταμείου Ασφάλισης Αυτοαπασχολούμενων (ΕΤΑΑ) στους μονοσυνταξιούχους του Τομέα.

γ. Εξαιρούνται της παρακράτησης της Ειδικής Εισφοράς οι συνταξιούχοι λόγω αναπηρίας ή γήρατος που λαμβάνουν το Εξωδρυματικό Επίδομα ή το Επίδομα Απολύτου Αναπηρίας του άρθρου 42 του ν. 1140/1981 (Α' 68) όπως ισχύει.

δ. Στις περιπτώσεις καταβολής στο ίδιο πρόσωπο περισσότερων της μίας κύριας σύνταξης λαμβάνεται υπόψη το άθροισμα των συντάξεων αυτών. Το Κέντρο Ελέγχου της Η.ΔΙ.Κ.Α. Α.Ε. ενημερώνει τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης και το Δημόσιο για το ποσό της παρακράτησης. Η παρακράτηση γίνεται από τον Φορέα που χορηγεί το μεγαλύτερο ποσό σύνταξης.

ε. Στις περιπτώσεις που στη σύνταξη συντρέχουν περισσότεροι του ενός δικαιούχοι, για τον προσδιορισμό των ποσών σύνταξης της παραγράφου 2 λαμβάνεται υπόψη το συνολικό ποσό της σύνταξης που έχει μεταβιβασθεί και το παρακρατηθέν ποσό επιμερίζεται ανάλογα.

4. Τα ποσά που παρακρατούνται με ευθύνη του Δημοσίου, ΝΑΤ και των Φ.Κ.Α. αποδίδονται στον Λογαριασμό του ΑΚΑΓΕ το αργότερο μέχρι το τέλος του επομένου, από την παρακράτηση, μήνα.

5. Η οικονομική και λογιστική λειτουργία του Λογαριασμού της Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων είναι η ίδια με αυτή που ισχύει για το ΑΚΑΓΕ. Τα κεφάλαια του Λογαριασμού επενδύονται στο Κοινό Κεφάλαιο Τραπέζης Ελλάδος.

6. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης καθορίζεται η διαδικασία: α) Απόδοσης της εισφοράς στο Λογαριασμό και β) Η διαδικασία μεταφοράς των ποσών στους ΦΚΑ.

Με όμοια απόφαση καθορίζεται το ύψος του ποσού που απαιτείται κάθε φορά για κάλυψη του ελλείμματος του κλάδου κύριας σύνταξης.

7. Μετά την 1.1.2015 τα ποσά της Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων μεταφέρονται στο ΑΚΑΓΕ και αποτελούν έσοδο του Ασφαλιστικού Κεφαλαίου Αλληλεγγύης Γενεών.

Άρθρο 39

Λογιστικός διαχωρισμός προνοιακών-ασφαλιστικών παροχών

1. Από 1.1.2011 η σύνταξη και οι λοιπές συνταξιοδοτικές παροχές που καταβάλλονται στους δικαιούχους όλων των Ασφαλιστικών Οργανισμών κύριας και επικουρικής ασφάλισης, διαχωρίζονται λογιστικά στο οργανικό και στο προνοιακό τμήμα.

2. Για την τήρησή τους διατηρούνται δύο αυτοτελείς λογιστικοί λογαριασμοί με την ονομασία «Λογαριασμός Οργανικού Ποσού» και «Λογαριασμός Συμπληρωματικού-

Προνοιακού Ποσού» με διαφορετικούς κωδικούς, οι οποίοι εγγράφονται στους Προϋπολογισμούς των κατ' ιδίαν Ασφαλιστικών Οργανισμών και Τομέων αντίστοιχα. Το ποσό της καταβαλλόμενης σύνταξης στο δικαιούχο εξακολουθεί να αποτελείται από το συνολικό άθροισμα των δύο ανωτέρω τμημάτων.

3. Προνοιακές παροχές αποτελούν: το Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (άρθρο 24, ν.2556/1997 όπως ισχύει) το Εξωιδρυματικό Επίδομα και το Επίδομα Απολύτου Αναπηρίας του άρθρου 42 του ν. 1140/1981 (Α' 68) όπως ισχύει, το Συμπληρωματικό-Προνοιακό ποσό της σύνταξης καθώς και κάθε άλλη παροχή, η οποία απονέμεται από τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς χωρίς τη καταβολή ασφαλιστικής εισφοράς.

Άρθρο 40

Συναλλαγές μέσω τραπεζικού συστήματος

1. Από 1.1.2011 η καταβολή των συντάξεων, του συνόλου των παροχών, των αποδοχών των υπαλλήλων, των λοιπών πληρωμών των Ασφαλιστικών Φορέων καθώς και η είσπραξη των ασφαλιστικών εισφορών, διενεργείται υποχρεωτικά μέσω τραπεζικού συστήματος και ΕΛΤΑ με δικαίωμα επιλογής από τον δικαιούχο.

2. Από 1.7.2011 οι αποδοχές των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα κατατίθενται από τους εργοδότες ταυτόχρονα και συνολικά με τις ασφαλιστικές εισφορές και το φόρο μισθωτών υπηρεσιών σε τράπεζα και μεταφέρονται και αποδίδονται από αυτή στους λογαριασμούς των δικαιούχων μισθωτών, στους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης και το Δημόσιο, αντίστοιχα. Για το σκοπό αυτό κάθε υπόχρεη επιχείρηση υπογράφει σχετική σύμβαση με τράπεζα που επιλέγει. Οι συμβαλλόμενες τράπεζες δεν θεωρούνται δημόσιοι υπόλογοι και ευθύνονται μόνο για τυχόν λάθη από δική τους υπαιτιότητα.

Η όλη διαδικασία, τα χρονικά πλαίσια καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια καθορίζονται με Κοινή Απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης.

Άρθρο 41

Κατάταξη απαιτήσεων Οργανισμών και Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης

1. Στις διατάξεις της περίπτωσης 3 του άρθρου 975 Κ.Πολ.Δ., όπως έχει συμπληρωθεί με το άρθρο 31 του ν. 1545/1985 (Α' 91) υπάγονται και οι απαιτήσεις των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης αρμοδιότητας Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων εφόσον προέκυψαν έως την ημέρα του πλειστηριασμού ή την κήρυξη της πτώχευσης. Η περίπτωση 6 του ίδιου άρθρου του Κ.Πολ.Δ., όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή της με το άρθρο 16 του ν. 2972/2001 (Α' 291) καταργείται, αναριθμουμένων των επομένων περιπτώσεων.

2. Τα ανωτέρω ισχύουν και για τις πτωχευτικές διανομές που διενεργούνται κατά τις διατάξεις του ν. 3588/2007 (Α' 153).

3. Η διάταξη της παραγράφου 6 στοιχ. γ' του άρθρου 4 του ν. 3808/2009 (Α' 237) εφαρμόζεται αναλόγως και στους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης αρμοδιότητας Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων και καταλαμβάνει τις πτωχεύσεις που κηρύχθηκαν ή κηρύσσονται κατά τις διατάξεις του ν. 3588/2007 (Α' 153).

4. Η διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 58 του ν.δ. 356/1974 (Α' 90) εφαρμόζεται αναλόγως σε όλους τους πίνακες που συντάσσουν οι σύνδικοι πτωχεύσεως κατά τις διατάξεις του ν. 3588/2007 (Α' 153) και αφορούν όλους τους οργανισμούς και φορείς κοινωνικής ασφάλισης οι απαιτήσεις των οποίων εισπράττονται κατά τις διατάξεις του ν.δ. 356/1974 (Α' 90).

Άρθρο 42

Ανακατανομή των εισφορών μεταξύ ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ΟΑΕΔ, ΟΕΚ και Εργατικής Εστίας

Από 1.1.2011 πόρο του κλάδου σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αποτελεί ποσοστό των συνεισπραττόμενων εισφορών κλάδων και λογαριασμών του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού, Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας & Οργανισμού Εργατικής Εστίας. Το ύψος του ποσοστού ανέρχεται στο 10% των συνεισπραττόμενων εισφορών για το έτος 2011, 20% για το έτος 2012 και 30% για τα επόμενα έτη και για κάθε Οργανισμό. Τα ποσά των συνεισπραττόμενων αποδίδονται από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ στους παραπάνω Οργανισμούς μειωμένα κατά τα ανωτέρω ποσοστά.

Άρθρο 43

Οικοδομοτεχνικά Έργα

Τα εδάφια β', γ' και δ' της παραγράφου 2 του άρθρου 25 του α.ν. 1846/1951 (Α' 179) που είχαν προστεθεί με το άρθρο 23 του ν. 2434/1996 (Α' 188) αντικαθίστανται ως εξής:

«...Για τα κατασκευαζόμενα ιδιωτικά οικοδομικά έργα και οικοδομικές εργασίες οι εισφορές που καταβάλλονται κατ' ελάχιστον, υπολογίζονται με βάση τις ημέρες εργασίας που απαιτούνται για την κατασκευή τους, όπως οι ημέρες αυτές προσδιορίζονται από τον Κανονισμό που προβλέπει η περίοδος α' του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 2 του επόμενου άρθρου, όπως αυτή αντικαταστάθηκε από την παράγραφο 6 του άρθρου 21 του ν. 1902/1990 (Α' 138).

Κατά την εκκαθάριση του λογαριασμού εισφορών ιδιωτικών οικοδομικών έργων, που διενεργείται σύμφωνα με τις κάθε φορά ισχύουσες διατάξεις, εφόσον δεν προκύψει λόγος μείωσης των ημερών εργασίας που υπολογίζονται σύμφωνα με τα παραπάνω, τότε αυτές λογίζονται ότι έχουν σε κάθε περίπτωση πραγματοποιηθεί, έστω και εάν δεν συναρτώνται με την απασχόληση συγκεκριμένων προσώπων, και οι εισφορές που αναλογούν σε αυτές καθίσταται απαιτητές και καταλογίζονται από τα αρμόδια όργανα του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Η διαφορά μεταξύ των δηλωθεισών από τον υπόχρεο εργοδότη ασφαλιστικών εισφορών και αυτών που καταλογίσθηκαν σε βάρος τούτου ως κατ' ελάχιστον οφειλόμενες, σύμφωνα με τα ανωτέρω, συμψηφίζεται με εισφορές για ασφαλιστική τακτοποίηση συγκεκριμένου προσώπου, εάν διαπιστωθεί εκ των υστέρων ότι αυτό απασχολήθηκε στις εργασίες για τις οποίες εχώρησε ο κατά τα άνω καταλογισμός ελαχίστων εισφορών, χωρίς να έχει ασφαλισθεί στον υπόχρεο εργοδότη.

Για κάθε υπολογισμό ελαχίστων καταβλητέων εισφορών που έγινε από 1.1.1993 όπως για οικοδομικά έργα και οικοδομικές εργασίες που εκτελέστηκαν από την ανωτέρω ημερομηνία έως και την έναρξη ισχύος του παρόντος και δεν δηλώθηκε απασχόληση ισχύουν οι παρούσες διατάξεις.»